Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (1/20)

Cuprins Cap. 1:

- □ Definitii
- Concepte
- Metode anticoncurentiale
- Funcțiile marketingului
- Marketingul industrial (business marketing)
- □ Piata industrială
- Sistemul de marketing industrial
- Paşi în elaborarea şi punerea în aplicare a unui concept de marketing industrial

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (2/20)

Definiții

- □ În 1985, Asociația Americană de Marketing (American Marketing Association AMA) și-a actualizat o definiție a marketingului datând din 1960. Marketingul este definit ca fiind: "procesul de planificare și executare a concepției, stabilirii prețurilor, promovării și distribuirii ideilor, bunurilor și serviciilor, în scopul creării schimburilor care satisfac obiectivele individuale și organizaționale,
- În 2008, noua definiție a AMA este: "Marketingul este activitatea, ansamblul de instituţii şi procese destinate să creeze, să comunice, să furnizeze şi să schimbe oferte care au valoare pentru consumatori, clienţi, parteneri şi societate în ansamblul ei"

1

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (3/20)

- Din această definiție => MK antrenează indivizi dintr-o organizație să dezvolte produse şi/sau servicii, care vor satisface nevoile şi dorințele clienților, în beneficiul reciproc atât al cumpărătorilor cât si al vânzătorilor
- MK => proces care începe înainte ca produsele şi serviciile să fie realizate şi continuă chiar şi după vânzare
- Marketingul nu se referă la vânzare ci la rezolvarea unei probleme

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (4/20)

Concepte

- Schimbul => actul de obţinere a unui produs/serviciu dând altceva pentru acesta (produs, serviciu, idei, bani)
- Nevoia => forma de manifestare a instinctelor de supravieţuire
- Dorinţa => forma de manifestare a nevoilor sub influenţa educaţiei, culturii, instruiriişi/sau prin influenţa mediului social, economic, politic etc.
- Cerințele => dorințe pentrucare există posibilități de susținere a unui schimb

Nevoi de autorealizare

Nevoi de stimă

Nevoi de afectivitate

Nevoi de securitate

Nevoi fiziologice

Piramida nevoilor (A. Maslow)

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (5/20)

- Clientul => cea mai importantă persoană din firma noastră, indiferent dacă el este fizic prezent, scrie sau telefonează
- Clientul nu reprezintă o întrerupere în munca noastră, ci reprezintă sensul şi scopul ei
- Clientul este cineva care ne aduce dorinţele sale. Sarcina noastră e de a satisface aceste dorinţe cu un profit reciproc
- Clientul nu reprezintă o statistică seacă, ci un om în carne şi oase, de multe ori cu idei preconcepute sau greşite
- Clientul nu este cineva cu care să te cerţi sau căruia să-i pui la îndoială capacitatea intelectuală. Nimeni până acum nu a ieşit învingător din cearta cu un client!

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (6/20)

- Piaţa => locul de întâlnire a dorinţelor consumatorilor (cererea), cu ale producătorilor (oferta)
- Piaţa => un ansamblu de relaţii de schimb între oameni, aflaţi în postura de consumatori şi producători la un anumit moment al manifestării lor ca participanţi la diviziunea socială a muncii
- Piaţa => grup de oameni sau companii care împărtăşesc o nevoie sau o dorinţă similară şi care s-ar putea să vrea şi să fie capabili să se angajeze într-un proces de schimb pentru a-şi satisface nevoia / dorinţa
- Relaţiile pe piaţă sunt concurenţiale. Concurenţa pe piaţă poate fi: perfectă, imperfectă, incorectă

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (7/20)

- Produsul => ceea ce poate fi oferit cuiva pentru a satisface o nevoie sau o dorință. Produsele și serviciile fac diferența între obiecte fizice si cele intangibile
- Valoarea => noțiune relativă, depinde de setul de referință.
 Întotdeauna există un set de produse ca alternativă și un set de necesități de satisfăcut. Ierarhizarea acestora este subiectivă și constituie caracteristica pieței căreia i se adresează marketingul
- Costul => prima barieră în judecarea valorii și reprezintă prețul pe care cumpărătorul este dispus să-l plătească pentru satisfacerea nevoilor și dorințelor sale
- Satisfacția este dată de raportul valoare/cost, care se exprimă practic prin obținerea unei valori cât mai mari la același preț

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (8/20)

Există 3 metode anticoncurențiale principale:

- Metoda efortului concentrat => efortul de a obţine supremaţia în vânzarea unui produs, asupra unei categorii de clienţi, asupra unei pieţe de desfacere a mărfurilor
- Metoda elitei => efortul pe care îl face un producător de a aduce pe piaţă un anumit produs de excepţie care prin calitatea sa, să elimine orice concurenţă
- Metoda costurilor => efortul pe care îl face un producător de a obţine supremaţia pe piaţă prin practicarea unor preţuri mici datorate unor costuri mici

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (9/20)

Funcțiile marketingului

- Într-o companie marketingul trebuie să răspundă la întrebări cum ar fi:
 - Ce să ofer spre schimb?
 - Cui să ofer?
 - Cum să ofer?
 - Unde să ofer?
 - La ce pret?

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (10/20)

- Răspunsul la aceste întrebări reprezintă chiar funcțiile marketingului:
 - 1. Cercetarea pieței, a necesităților de consum
 - Racordarea dinamică a organizației la mediul economico-social
 - 3. Satisfacerea în condiții superioare a nevoilor de consum
 - 4. Maximizarea eficienței economice (a profitului)

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (11/20)

Marketingul industrial (business marketing)

- MKI (business marketing) descrie acele activități de MK ce se referă la consumatorul final ca fiind o organizație
- Clienţii industriali sunt în general organizaţii (private, publice etc.)
- MKI, în mod normal, nu include toate formele de marketing ce au drept clienţi finalio organizaţie
 - Ex: activitatea unui producător care vinde bunuri de consum distribuitorilor sau magazinelor en-gros nu este văzută ca o activitate de MKI. Acest producător încearcă să a jungă la clienţii/consumatorii finali prin nişte intermediari

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (12/20)

- Vânzările către intermediari sunt tranzacții industriale, atunci când:
 - mijlocitorul face parte din canalul de distribuţie industrial: reprezentantul producătorului, distribuitor industrial
 - mijlocitorul cumpără produsul/serviciul pentru a-l utiliza în propriile sale operații
- MKI sau marketingul afacerilor vizează în mai mare măsură clienţii/consumatorii organizaţionali decât pe cei individuali
- Baza definirii MKI constă în înțelegerea clientului organizațional prin produsele și serviciile implicate

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (13/20)

- Produsele şi serviciile reprezintă satisfacerea unor cerințe, ele satisfac nevoile, dorințele, căutările şi aşteptările clienților cărora le sunt dedicate pentru ca firmele producătoare să supraviețuiască şi/sau să aibă succes (afirmație valabilă atât pentru piața industrială, cât şi pentru piața neindustrială)
- Există, totuşi, câteva deosebiri esenţiale între raţionamentele care stau în spatele motivaţiei de a cumpăra în cele două pieţe, iar structurile de bază ale celor două pieţe contrastează de asemenea

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (14/20)

Piaţa industrială => prezintă următoarele caracteristici specifice:

- Conţine un număr relativ mic de clienţi pentru un anumit bun industrial
- În general, clienții au dimensiuni mari
- Achiziţiile se referă adesea la cantităţi însemnate, clienţii angajaţi în volume mari lansează comenzi repetate
- Clienţii industriali nu sunt distribuiţi uniform în teritoriu (mulţi fiind concentraţi în marile zone industriale / capitală)
- Cererea pe această piaţă este o cerere derivată => derivă din cererea de produse/servicii a consumatorilor individuali (bunuri /servicii neindustriale) - dacă cererea acestora scade, vor fi cerute mai puţine bunuri şi servicii industriale
- Cererea este o cerere mixtă => clienții industriali adesea achiziționează produse pe care le combină cu alte produse cumpărate sau produse de ei, pentru realizarea produselor finale

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (15/20)

 Tabelul oferă câteva exemple a naturii diverse a MKI, care arată de ce acest tip de marketing este uneori numit marketingul afacerilor (businessmarketing, b-2-b)

Furnizorul	Produsele / serviciile oferite	Clienții
Fabrici de maşini unelte	Maşini unelte folosite în procesele de producție	Intermediari de maşini unelte, fabrici
Companii de asigurări	Planuri de pensii, programe de asigurare a angajaţilor	Organizații care oferă astfel de facilități angajaților
Fabrici producătoare de echipamente de amenajare a terenului	Buldozere, excavatoare, gredere	Autorități locale implicate în întreținerea drumurilor
Producatori de avicane	Avioane militare	Ministerul Apararii
Producători de echipamente pentru birouri și școli	Birouri, mese, scaune, dulapuri	Instituții de învațământ, școli. universități
Fabrici de echipament de manipulare a materialelor	Echipamente de ridicat, benzi rulante, macarale, containere	Depozite, vánzatori en gros, distribuitori, fabrici prelucratoare
Companii farmaceutice	Medicamente	Spitale, clinici, cabinete medicale
Agenții de publicitate	Servicii de publicitate	Organizații de afaceri fără capacităr de publicitate proprii
Companii de servicii de protecție și pază	Paznici, câini de pază, dispozitive de protecție electronică	Firme de afaceri și de altă natură, având nevoie de protecție
Companii de servicii de curățenie	Servicii de curățenie	Spitale, hoteluri şi moteluri, câmine pentru vărstnici şi handicapati

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (16/20)

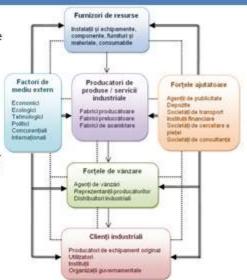
- Consumatorii industriali pot fi clasificaţi în 3 grupuri, care uneori se suprapun:
 - Întreprinderi comerciale cumpărătoare de produse şi/sau servicii pentru a le utiliza într-un proces de producție
 - Organizaţii guvernamentale achizitoare de produse şi/sau servicii
 - Consumatori instituţionali, toţi acei consumatori industriali de tip organizaţional care nu se încadrează în categoriile comercială sau guvernamentală şi care achiziţionează produsele/serviciile în alt scop decât vânzarea directă către consumatorul individual
- Deşi cele 3 categorii de consumatori diferă în multe privințe, se consideră în general că acestea compun piaţa industrială, deoarece toate achiziţionează bunuri/servicii pentru a le utiliza direct sau indirect în furnizarea de bunuri/servicii pentru clienţii lor

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (17/20)

Furnizori de resurse Sistemul de marketing ații și echipamente onente, fumituri și laie, consumabile industrial Este alcătuit din 6 componente: Factori de mediu extern Producători de produse / servicii industriale Forțele ajutatoare producătorii de produse / rdi de publichate servicii industriale furnizorii acestor producători clientii (consumatorii) de produse / servicii industriale Forțele de vânzare forțele de vânzare care leagă producătorii și clienții factorii din mediul extern Clienți industriali forțele care influențează relațiile dintre producători, furnizori, clienți

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (18/20)

- Relaţiile dintre componente sunt determinate de fluxurile de produse, informaţii şi de influenţe din afară (vezi fig.)
 - fluxul de produse/servicii industriale: săgeţi subţiri →
 - fluxul de informaţii: linie punctată ---
 - fluxul de influenţe ale forţelor din afară: săgeţi groase duble
- MK are rol de interfaţă între organizație și mediu extern

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (19/20)

Paşi în elaborarea şi punerea în aplicare a unui concept de MKI

- Diagnoza de MKI nu dă soluții, analizează mediul intern şi extern
- Stabilirea obiectivelor şi strategiilor precizează exact rezultatele dorite, cuantificate (atunci când este posibil) şi determinate în timp; indică modal itățile prin care se pot atinge rezultatele dorite la momentul precizat
- Planificarea în MKI sintetizează eforturile managerilor pentrua a loca resursele mix-ului de marketing industrial: produsul/serviciul, preţul, promovarea şi plasarea, cu scopul de a câştiga piaţa industrialăţintă
- Implementarea planului de MKI defalcă pe activități, stabileşte: resurse, termene, responsabilități, modalități de măsurare a îndeplinirii obiectivelor
- Controlul îndeplinirii planului de MKI măsoară rezultatele, compară rezultatele cu obiectivele propuse, adaptează măsurile la schimbările intervenite

Cap. 1 - Definiţii, concepte, funcţii ale marketingului (20/20)

Concluzii

- Conceptul de MK este un mod de gândire al managementului companiei şi influenţează întreaga activitate a companiei, nu numai activităţile de marketing
- Prin prisma acestui concept, astăzi MK este factorul central, integrator în cadrul unei companii

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (1/19)

Cuprins Cap. 2:

- Misiune, obiective, strategii
- Etapele procesului de planificare strategică
- Orientări strategice organizaționale
- Strategii pentru unitățile de afaceri strategice (SBU) pe piața industrială
- Planul de marketing industrial
 - ☐ Mixul de marketing (4P Produs, Pret, Plasament, Promovare)
 - Conţinutul generic al unui plan de MKI
 - Punerea în practică a planului și controlul planului de MKI

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (2/19)

Misiune, obiective, strategii

- Misiunea răspunde la întrebări cum ar fi:
 - Care este profesiunea (menirea, afacerea) noastră?
 - Care este afacerea în care dorim să intrăm?
- Misiunea companiei industriale se stabileşte având în vedere:
 - istoria companiei industriale
 - mediul în care compania industrială își desfășoară activitatea
 - componentele distinctive ale companiei industriale
- Misiunea unei companii industriale trebuie:
 - să se concentreze pe piețe și nu pe produse industriale
 - să fie realizabilă
 - să fie motivațională
 - să fie specifică, să indice o direcție

1

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (3/19)

- Obiective organizaţionale
 - stabilesc prioritățile pe termen lung în cadrul companiei industriale
 - indică directia
 - facilitează controlul
- Obiectivele la nivel de companie industrială pot fi împărțite în:
 - Obiective economice sunt asociate rentabilității și riscului
 - Obiective neeconomice sunt mai apropiate de misiune, de direcţiile pe care trebuie să se axeze compania industrială
- Strategia => ansamblul de decizii şi acţiuni referitoare la alegerea mijloacelor pentru a atinge obiectivele, având în vedere resursele şi mediul economic, politic, social

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (4/19)

Etapele procesului de planificare strategică

- Nu se poate vorbi de planificare strategică de MK fără să se facă referiri la planificarea strategică a organizației
- Procesul planificării strategice de MK necesită cunoașterea:
 - dezvoltăriistrategice la nivelul organizației: misiunea organizației, obiectivele și strategiile organizaționale
 - situației existente în interiorul companiei și în mediul exterior acesteia

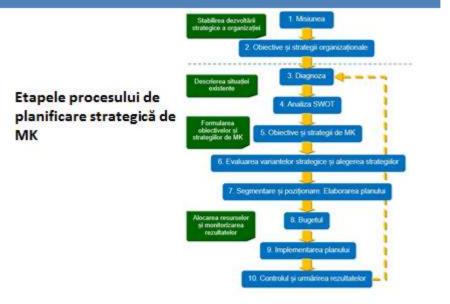

Planul strategic al organizației

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (5/19)

- Planificarea strategică în cadrul unei companii de pe piața industrială presupune:
 - Orientarea pe termen lung a companiei industriale
 - Definirea sferelor de activitate ale companiei industriale
 - Corelarea activităților companiei cu mediul în care aceasta operează, fructificându-se oportunitățile şi minimizându-se riscurile
 - Corelarea activităților companiei cu resursele disponibile, pentru îndeplinirea obiectivelor
 - Un context larg al activităților de planificare (existența obiectivelor şi strategiilor la toate nivelurile: de la obiective şi strategii organizaționale până la obiective şi strategii pentru fixare a prețului, promovare etc.)

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (6/19)

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (7/19)

Orientări strategice organizaționale

- Specializarea (penetrarea) orientarea strategică cea mai simplă și cea mai frecvent abordată. Managerii decid să canalizeze eforturile spre domeniul actual al companiei industriale (acțiune relativ ușoară, rapidă și cu risc minim)
 - Pentru a aborda cu succes o orientare strategică de specializare => 3 soluții:
 - Dominarea totală la nivel de costuri se produce la costuri scăzute (necesită o cotă de piaţă considerabilă, tehnologii dezvoltate, lipsa punctelor slabe)
 - Diferenţierea
 - Concentrarea activității compania industrială atacă un grup limitat de consumatori industriali sau un grup de produse industriale bine definit, i ar R&D este concentrată asupra acestuia (va permite companiei să beneficieze de un avantaj de cost, sau de diferențiere sau de ambele)

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (8/19)

Avantajele specializării:

- avantajul de a fi pe o piaţă industrială care este cunoscută
- într-o anumită conjunctură, organizația poate beneficia de avantaje concurențiale care să-i asigure un profit mare
- când mijloacele firmei sunt reduse, specializarea este singura strategie avantajoasă

Dezavantaje:

 dacă piața industrială este suprasaturată, dacă apare o descoperire tehnologică, atunci compania industrială nu mai are alte axe de dezvoltare spre care să-şi transfere efortul

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (9/19)

- <u>Dezvoltarea</u> în general se disting 2 tipuri de dezvoltare: internă şi externă
 - Creşterea internă constă în a crea pentru compania industrială o capacitate nouă (o capacitate de producție, laborator, compartiment de comercializare)
 - Creşterea externă constă în achiziția uneia sau mai multor companii industriale care există deja şi se poate realiza prin:
 - fuziune reuniunea mai multor companii industriale
 - absorbţie cumpărarea uneia sau mai multor companii industriale
 - scindare şi fuzionare se produce mai întâi o scindare şi apoi se fac asocieri cu alte companii industriale
 - aportul parțial de active se cedează o parte din compania industrială unei alte companii industriale în schimbul unui nume nou
 - Internaţionalizarea implementarea într-o altă ţară a activităţii de producţie a unui produs sau serviciu industrial
 - PASUL 1 se vor fabrica acelaşi tip de produse/servicii industriale care sunt fabricate în ţara de origine (de compania industrială mamă)
 - PASUL 2 se vor produce acele produse/servicii industriale care oferă un avantaj concurenţial

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (10/19)

- <u>Diversificarea</u> orientarea strategică prin care compania industrială investeşte în noi produse sau piețe
 - Avantaje: reducerea riscului
 - se pot compensa rezultatele slabe dintr-un domeniu cu rezultatele bune din alt domeniu
 - Dezavantaje: extinderea excesivă poate conduce la pierderi

Matricea Ansoff - reliefează opțiunile strategice de diversificare:

PRODUS	Actuală	Nouă
Actual	•	Diversificare piaţă
Nou	Diversificare produs	Diversificare totală

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (11/19)

- Diversificare produs (industrial) presupune lansarea în permanență a unor produse industriale noi sau schimbarea unor caracteristici, atribute (ex: calculatoare foarte plate)
 - Avantaje: gama de produse industriale oferite se lărgește
 - standardizarea pi eselor, componentelor
 - producerea de elemente adaptabile de la un produs industrial la altul
 - utilizarea de echipamente și servicii comune
 - Dezavantaje: cresc stocurile
 - apar dificultăți de coordonare
 - un produs industrial poate deveni concurentul altor produse industriale

PRODUS	Actuală	Noua
Actual		Diversificare piaţă
Nou	Diversificare produs	Diversificare totală

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (12/19)

- Diversificare piață se poate realiza prin: expansiunea geografică regională, națională sau internațională, prin utilizarea unui alt canal de distribuție (ex: vânzarea prin Internet), sau prin abordarea unui alt segment de clienți
 - Avantajul: dezvoltarea producţiei ceea ce implică o scădere a costurilor
 - Dezavantajul: costuri ridicate implicate în descoperirea de noi piețe industriale
- Diversificare totală se poate realiza numai de companiile industriale care au un portofoliu de a faceri bine echilibrat; presupune investiții importante

PRODUS	Actuală	Nouā
Actual	tΩ	Diversificare piață
Nou	Diversificare produs	Diversificare totală

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (13/19)

- Integrarea constă în a prinde un loc pe verticala domeniului actual de activitate, în amonte sau în aval
 - Avantaje:
 - scăderea costurilor de control/coordonare și a stocurilor intermediare
 - un mai bun control al calității
 - achiziția unor tehnologii noi în amonte sau în aval
 - creşterea puterii pe piaţa industrială
 - garanție asupra aprovizionării
 - Dezavantaje:
 - probleme tehnice legate de ceea ce știe compania să facă, de experiența acumulată
 - legate strict de modul integrării în amonte sau în aval: este mai simplu să substitui un furnizor (integrare în amonte), decât săfaci faţă concurenţei propriilor tăi clienţi (integrare în aval)
- <u>Restrângerea</u> în caz de declin pronunţat compania aplică o strategie de repliere la activităţile de bază => consecinţe nefaste pentru oameni (şomaj) şi organizaţie (scade cifra de afaceri)

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (14/19)

Strategii pentru unitățile de afaceri strategice (SBU) pe piața industrială

- Unitățile de afaceri strategice Strategic Business Unit (SBU) sunt elemente concurențiale de bază ale unei firme şi au:
 - misiune distinctă
 - au categorii de clienți specifici, identificabili, concurenți specifici, identificabili
 - au produse specifice
 - se poate întocmi o planificare relativ independentă pentru fiecare

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (15/19)

Strategiile pentru SBU pe piaţa industrială:

- Strategie fără segmentarea pieței vânzarea unei linii de produse standardizate întregii piețe industriale (specifică pentru produsele industriale consumabile)
 - Orientare spre producţie
 - Volum mare de vânzări
 - Costuri scăzute de producție
- Strategie de segmentare a pieței vânzarea unei linii de produse industriale relativ standardizate pe o porțiune limitată din tota lul pieței industriale (concentrare pe un grup de consumatori cu nevoi, dorințe similare)
- Strategie de diversificare adresarea către întreaga piață industrială cu un produs industrial distinct
- Strategie de specializare (concentrare) vânzarea unui produs industrial distinct unei porţiuni limitate a pieţei industriale; este o combinaţie a strategiei de segmentare şi diversificare, o aplică multe companii mici

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (16/19)

Planul de marketing industrial

- Identificarea oportunităților de marketing industrial
- Se lectarea pieţelor industriale ţintă
- Poziţionarea produsului industrial
- Stabilirea objective lor cantitativ
- Dezvoltarea mix-ului de marketing industrial
- Bugetul de marketing
- Elaborarea planului de MKI începe cu selectarea personalului necesar pentru rea lizarea obiectivelor şi strategiilor
- Atenţia cercetătorilor de MKI este concentrată asupra strategiilor corespunzătoare elementelor mixului de marketing industrial, strategii ce vor determina elementele variabile a le acestuia
- În cadrul mix-ului de marketing, funcție de obiectivele de marketing şi de strategiile alese pentru segmentare şi poziționare, se stabilesc strategii de produs, plasament, promovare, preţ

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (17/19)

- Mixul de marketing (4P) orientarea activității de marketing a companiei, în funcție de resursele interne şi de condițiile de piață, prin combinarea într-un tot unitar, coerent, sub forma unor programe a elementelor:
 - produs
 - preţ
 - plasare (distribuţie)
 - promovare
- Poziția şi ordinea de importanță a celor 4 elemente ale mixului de marketing depind de strategia de marketing adoptată
- Proiectarea mix-ului de marketing este un proces secvenţial, sau iterativ?

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (18/19)

- Conţinutul generic al unui plan de MKI:
 - Sumar prezentarea pe scurt a planului propus
 - Situaţia curentă prezentarea: macromediului, competiţiei, consumatorilor, companiei
 - AnalizaSWOT
 - Obiectivele de MKI
 - Strategiile de MKI
 - Acţiunile programului
 - Prezentarea rezultatelor financiare a le aplicării planului de MKI
 - Controlul cum va fi monitorizat planul de MK

Cap. 2 - Planificarea strategică de marketing (19/19)

- Punerea în practică a planului şi controlul planului de MKI
 - Presupune:
 - defalcarea pe termene şi responsabilităţi
 - ordonarea derulării activităților
 - măsurarea nivelului de îndeplinire a obiectivelor
 - ontrol și auditul de marketing
 - găsirea și adoptarea măsurilor la schimbări de genul: insatisfacția consumatorului industrial, produse industriale de substituție, competiție pe piața industrială în creştere

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (1/8)

Cuprins Cap. 3:

- □ Decizii în urma analizării mediului intern și extern
- Decizii privind planul de MKI
- □ Decizii legate de mixul de marketing
- Decizii legate de implementarea şi controlul activităților de MK

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (2/8)

Decizii în urma analizării mediului intern și extern

În acesta etapă apar decizii legate de:

- Cine face analiza internă: compania în regie proprie sau o companie specializată?
- Cine face analiza mediului extern (macromediu, concurenţa)?
- Ce rapoarte sunt cerute pentru fiecare tip de analiză?
- Cât de detaliat se vor face analizele referitoare la:
 - Companie
 - Elemente ce definesc macromediul în care compania îşi desfăşoară activitatea

1

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (3/8)

Companie

- domeniile de activitate din trecut, din prezent şi din vi itor
- câmpurile tehnologice aferente domeniilor de activitate
- domeniile de inovare
- aprecierea tendințelor pentru tehnologii şi domenii de activitate
- portofoliul de afaceri; portofoliul de produse industriale pe fiecare domeniu de activitate
- obiective şi strategii ale companieiîn trecut, prezent şi vi itor
- acțiunile economico-financiare întreprinse în trecut, prezent și viitor
- factori de succes din trecut şi prezent; şanse şi riscuri constrângeri pentru viitor
- resursele umane implicate în activitățile din trecut, prezent şi vi itor
- managementul trecut, prezent şi vi itor

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (4/8)

- Elemente ce definesc macromediul în care compania îşi desfăşoară activitatea:
 - conjunctura politică din trecut, prezent şi viitor precum şi influenţa acesteia asupra activităţiicompaniei şi pieţei industriale
 - piaţa industrială şi segmentarea acesteia în trecut, prezent şi viitor; evoluţia fiecărui segment de piaţă
 - concurenţa: obiective şi strategii, domenii de activitate, tehnologii aferente fiecărui domeniu de activitate, acţiuni economico-financiare, factorii de succes, pieţele industriale de desfacere şi segmentarea acestora, puncte tari şi puncte slabe a le firmei în raport cu principalii competitori

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (5/8)

Decizii privind planul de MKI

- În ceea ce priveşte planul de marketing se iau decizii:
 - □ legate de segmentarea pieței industriale
 - privind selectarea pieței țintă
 - referitoare la poziţionarea produsului
 - pentru estimarea cantitativă a obiectivelor

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (6/8)

Decizii legate de mixul de marketing

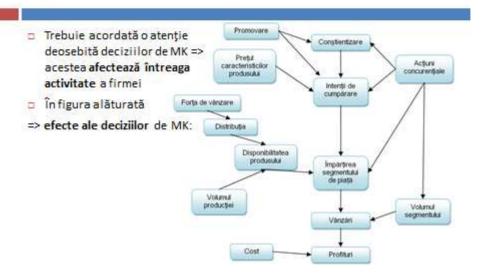
- Dezvoltarea mix-ului de marketing industrial ce implică decizii referitoare la variabilele celor 4 elemente: produs, preţ, promovare şi plasare
 - Produsul industrial va răspunde la întrebarea: ce vindem?
 - Preţul va răspunde la întrebarea cu ce preţ?
 - Plasarea (Distribuţia) va răspunde la întrebarea unde?
 - Promovarea va comunica elemente referitoare la produs şi la firmă şi răspunde la întrebarea cum este informat consumatorul?

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (7/8)

Decizii legate de implementarea și controlul activităților de marketing

- referitoare la activitățile implicate în realizarea planului responsabilități, durate, resurse umane, resurse materiale etc.
- privind rezultatele directe şi indirecte dorite în urma implementării planului - volumul vânzărilor, impunerea imaginii firmei/mărcii, valoarea percepută a produsului, credibilitatea publicității
- modul de estimare a rezultatelor pentru fiecare activitate care sunt efectele şi eforturile estimate, presupuse; unde se doreşte să se ajungă prin desfăşurarea activităţii
- modul de măsurare a rezultatelor activităților prin metode convenţionale, riguroase, prin alte metode

Cap. 3 - Procesul decizional în MK (8/8)

Cap. 4 - Cercetarea de MK (1/15)

Cuprins Cap. 4:

- □ Definiția cercetării de MK
- Necesitatea și rolul cercetării de MK
- Tipuri de cercetări de MK
- □ Metode de culegere a datelor
- Tipuri de informaţii
- Principalele tehnici de măsură
- Etapele procesului cercetării de MK

Cap. 4 - Cercetarea de MK (2/15)

Definiția cercetării de MK

- conform ESOMAR (European Society for Opinion and Marketing Research):
 - "Elementul ce leagă consumatorul, clientul şi publicul cu marketerul prin informații utilizate pentru a identifica şi defini oportunitățile şi problemele de MK; a genera și a evalua deciziile de MK şi de a îmbunătăți înțelegerea MK ca proces prin care acțiunile specifice de MK pot fi mai eficace"
- Cercetarea de marketing (marketing research) funcţie ce leagă compania de consumatori, prin care se analizează o problemă/oportunitate de MK, se defineşte planul de cercetare şi metodele de culegere a datelor pt a rezolva problema sau pt. a fructifica oportunitatea, prin implementarea proiectului de cercetare (ex: identificarea cauzelor diminuării volumului de vânzări la prod. X)
- Cercetarea de piaţă (market research) studierea unei anumite industrii (ex: piaţa de automobile pt. a afla nr. de competitori şi cota lor de piaţă)

1

Cap. 4 - Cercetarea de MK (3/15)

Necesitatea și rolul cercetării de MK

- Cercetarea de marketing e necesară pentru următoarele motive (5C):
 - Consumer pentru a determina cât mai corect nevoile consumatorilor, a descoperi noi pieţe ţintă, a testa şi evalua produse/servicii noi
 - Competition pentru a afla competitorii principali, a identifica S/W ale acestora
 - Confidence pentru a reduce riscurile aferente deciziilor de MK
 - Credibility pentru a creşte încrederea consumatorilor în mesa jele promotionale
 - Changes pentru a fi la curent cu nevoile şi aşteptările în continuă schimbare

Cap. 4 - Cercetarea de MK (4/15)

- □ Rolul cercetării de MK ⇒ de a asigura îmbunătăţirea deciziilor de MK prin furnizarea de informaţii corecte despre piaţă şi consumatori
- Cum se poate obtine acest deziderat?
 - Prin definirea clară a informațiilor necesare, colectarea de date utilizând metode specifice, analizarea riguroasă și interpretarea și generalizarea logică

Cap. 4 - Cercetarea de MK (5/15)

Tipuri de cercetări de MK

- Funcție de problemă și de obiectivele propuse, cercetarea pe piața industrială poate fi:
 - Cercetarecantitativă: <u>Câte companii</u> au acelaşi comportament faţă de..., <u>câte companii</u> au aceeaşi părere despre...
 - Cercetare calitativă: <u>Cum gândesc</u> consumatorii despre..., <u>de ce se</u> <u>comportă</u> într-un anumit fel...
 - Cercetare continuă: Atunci când este necesară cercetarea în mod repetat, la anumite intervale de timp (monitorizare)
 - Cercetaread-hoc: Se referă la subiecte specifice, unicat

Cap. 4 - Cercetarea de MK (6/15)

Metode de culegere a datelor

- Cercetarea secundară identifică acele date ce se dezvoltă pentru diferite alte scopuri, dar prin raţionamente ajută la rezolvarea problemei
 - Date secundare interne date generate în interiorul companiei: rapoarte, referate, procese verbale, faxuri, scrisori, adrese, facturi, înregistrări contabile etc.
 - Date secundare externe date generate de surse din exteriorul companiei: rapoarte guvernamentale, date culese de sindicate, firme specializate în culegerea de date, presa etc.

Cap. 4 - Cercetarea de MK (7/15)

- Cercetarea primară identifică metode şi mijloace pentru obţinerea datelor care sunt generate pentru rezolvarea unei anumite probleme
 - Cercetarea prin sondaje adună periodic informații direct de la subiecți:
 - Interviul telefonic colectarea de informații de la subiecți prin telefon
 - Interviul prin poştă colectarea informaţiilor de la subiecţi prin scrisori sau tehnici similare
 - Interviul personal colectarea de informaţii faţă în faţă cu subiectul (personal, realizat în biroul subiectului sau prin intercepţie - realizat la expoziţii, târguri etc.)
 - Interviul online subiectul introduce datele direct ca răspunsuri la întrebările ce îi apar pe monitor
 - Cercetarea prin experimente cercetătorii modifică una sau mai multe variabile pentru a vedea efectele asupra uneia sau mai multor variabile ce pot fi măsurate:
 - Experimente de laborator modificarea unor variabile independente în situații create artificial
 - Experimente pe teren modificarea unor variabile independente în situații reale

Cap. 4 - Cercetarea de MK (8/15)

Tipuri de informații

- Informaţii generale informaţii din mediu ce apreciază în general acţiunile concurenţilor şi răspunsurile consumatorilor la aceste acţiuni după ce acestea sau produs
 - Vânzări, tendințele segmentelor de piață săptămânal
 - Satisfacţia clienţilor, percepţia acestora (sondaje speciale) lunar
 - Nivelul reclamei şi al preţurilor lunar
 - Promovarea vânzărilor (expoziții, reduceri de preţuri) lunar
 - Strategia generală a companiei, strategia de marketing; resurse, probleme anual
- Informaţii monitorizate sunt informaţii referitoare la acţiuni anterioare ale concurenţei, dar care atrag atenţia managementului cu prioritate deoarece indică viitoarele acţiuni ale concurenţei pe piaţă
 - Planul de lansare a unui produs nou, testarea unui produs nou
 - O nouă cercetare și creșterea eforturilor
 - Extinderea producției, schimbări în producție
 - O nouă reclamă, o campanie nouă de promovare a vânzărilor

Cap. 4 - Cercetarea de MK (9/15)

- Informaţii necesare acestea pot include o maregamă de informaţiirezultate din activităţi cum ar fi:
 - analize calitative ale produselor concurente
 - analize de costuri ale produselor concurente
 - analize ale sistemelor de distribuţie
 - analize ale profilului managerilor cheie ai competiţiei etc.

Cap. 4 - Cercetarea de MK (10/15)

Principalele tehnici de măsură

- Chestionarul un instrument formalizat cu răspunsuri primite direct de la subiecţi, răspunsuri privind comportamentul, nivelul cunoştinţelor şi/sau atitudinea, încredereaşi mentalitatea
- Scala de atitudini un instrument formalizat ce solicită o relatare proprie privind încredereași perceptiafată de un produs/serviciu
 - Scala pe categorii permite subiecților solicitați să plaseze produsul/serviciul industrial de evaluat într-o serie numerică ordonată sau într-o serie de categorii numerotate în ordine crescătoare
 - Scala Likert solicită subiecții să-şi exprime încrederea/neîncrederea privind diferite atribute ale produsului/serviciului asfel ca atitudinea lor să poată fi sugerată prin modelul dezacordurilor răspunsurilor
 - Harta perceptuală se obţin performanţele sau caracteristicile unui produs/serviciu
 de la un utilizator individual prin comparaţie cu un produs/serviciu similar şi se
 prezintă un scor pentru fiecare caracteristică
- Observarea examinarea directă a comportamentului, a rezultatelor comportamentului sau a schimbărilor psihologice

Cap. 4 - Cercetarea de MK (11/15)

Etapele procesului cercetării de MK

- CMK este de mare importanţă pentru deciziile strategice adoptate cu scopul de a dezvolta organizaţia
- CMK reduce incertitudinea ce îngreunează procesul decizional şi poate creşte probabiltatea de succes dacă procesul este implementat într-un mod sistematic, analitic şi cât mai obiectiv
- CMK nu generează implicit decizii de MK şi nu poate fi considerată o garanție sigură pentru succesul firmei pe piață (e doar un instrument de lucru util în procesul decizional)
- Există 6 etape principale ale procesului de CMK (v. fig.):

Cap. 4 - Cercetarea de MK (12/15)

Cap. 4 - Cercetarea de MK (13/15)

- Redactarea profesională a raportului de cercetare
 - Raportul de cercetare reprezintă sinteza lucrării de cercetare
 - Întregul proiect de cercetare va fi evaluat funcție de cantitatea şi calitatea informațiilor şi de modul lor de prezentare
- Principalele părţi ce trebuie să le conţină raportul de cercetare sunt:

Cap. 4 - Cercetarea de MK (14/15)

1. Forma de adresare:

Către:

De la:

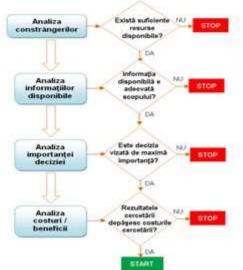
Data:

Subjectul:

- Cadrul general cuprinde circumstanțele sub care s-a desfăşurat studiul. Problema rezolvată este descrisă clar şi concis
- Metodologia descrie modul în care a fost abordat studiul de cercetare. Exprimarea este directă, de ex: "am proiectat chestionare şi am transmis chestionare"
- Rezultate/Analiza rezumă rezultatele cercetării, explică modul în care informația oferită răspunde la obiectivele propuse
- Recomandări se fac numai pe baza informaţiilor culese, se bazează numai pe sursele prezentate în raport şi nu pe intuiţie
- Concluziile rezumă principalele puncte în ordinea în care apar în raport. Concluziile nu trebuie să cuprindă informații noi
- Surse listarea tuturor surselor folosite. Dacă este cazul, se menţionează numere de telefon, adrese, titlurile persoanelor contactate

Cap. 4 - Cercetarea de MK (15/15)

Oportunitatea realizării procesului CMK trebuie să respecte schema de flux logic prezentată în figură (pot exista situații care să demonstreze că realizarea unei CMK nu ar genera beneficiile avute în vedere)

Matricea BCG

Grupul de consultanta Boston Consulting Grup a creat o matrice, denumita pe scurt BCG, care reprezinta un instrument foarte cunoscut si utilizat în marketing. Este dezvoltata sub forma unei matrici de tipul 2X2, ce pleaca de la premisa ca performanta economica este determinata de doi factori foarte importanti:

- cota relativa de piata;
- rata relativa de crestere a pietei.

Cota relativa de piata reprezinta raportul dintre cota de piata a firmei în discutie si cota de piata a celui mai puternic concurent al firmei (foarte importanta este cunoasterea celui mai puternic concurent!). Cota relativa de piata exprima nivelul de dominare a pietei de catre firma. Cota de piata indica, de asemenea, capacitatea de a produce venit, fluxul de numerar fiind factorul cel mai important: cu cât nivelul de dominare a pietei este mai mare, cu atât creste capacitatea firmei de a genera lichiditati. Iata unul din argumentele care determina o firma sa îsi doreasca o pozitie pe piata cât mai buna.

Rata de crestere a pietei este un indicator important din doua motive. Pe o piata aflata în crestere rapida, vânzarile unui produs/servicii pot creste într-un ritm mai alert, decât pe o piata cu o crestere lenta. Pe de alta parte, aceasta crestere a vânzarilor atrage o cantitate mare de lichiditati ce poate fi utilizata la dezvoltarea firmei.

Matricea se împarte în patru zone, permiţând clasificarea portofoliului de activități al firmei, în funcție de cele doua caracteristici, în următoarele categorii: dileme, vedete, vaci de lapte, pietre de moara.

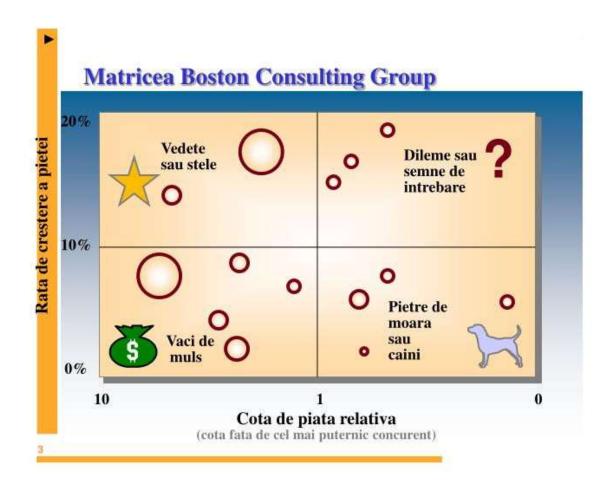
Produsele sunt calificate intr-un mod extrem de colorat:

STELE (Stars) – procent mare de piata / crestere mare de piata (neutru din punct de vedere al numerarului – nu genereaza cash);

VACI DE MULS (Cash Cows) – procent mare de piata / crestere de piata scazuta (generatoare de numerar);

SEMNE DE INTREBARE (Question Marks) – procent de piata scazut / crestere de piata mare (scurgere de numerar)

CAINI (Dogs) – procent de piata scazut / crestere de piata scazuta (neutru din punct de vedere al numerarului – nu genereaza cash).

Fiecare unitate de afaceri apare ca un "cerc" în matricea cu patru celule.

Mărimea fiecărui cerc reprezintă procentul veniturilor în întregul portofoliu al corporației.

În principiu, o activitate în cursul ciclului său de viață trece succesiv prin cele patru cadrane: ea este la început "dilemă" (faza de lansare), apoi devine "vedetă" (faza de creştere), îsi continuă viața sa ca "vacă de lapte" (faza de maturizare) pentru ca, în final, să-și încheie ciclul său de viață ca o activitate "piatră de moară" (faza de declin).

Sintetic se pot recomandă urmatoarele strategii și obiective:
☐ Dezvoltarea care sa aibă ca obiectiv cresterea părții de piață a "dilemelor" care trebuic susținute pentru a deveni "vedete";
□ Recoltarea (fructificarea, mulgerea") care să urmărească sporirea încasărilor pe termen scur
aduse de "vacile de lapte" a căror productivitate a început să scadă, dar și de unele "dileme
"pietre de moară",
☐ Lichidarea are ca scop vinderea unor "dileme" sau "pietre de moară", resursele obținute urmând să fie alocate altor activități.
urmand sa ne alocate altor activitați.
In adoptarea acestor strategii, managerii trebuie să nu alunece în următoarele doua greșel majore:
□ "Vacile de muls" nu trebuie nici slăbite (adica, private de resursele care să le permită
mentinerea), nici îngrășate prea tare (adică, să se rețină pentru ele resurse care ar putea fi
investite în noi activități);
☐ Dilemele" trebuie ori sprijinite suficient, pentru a-şi spori cota de piaţă, ori abandonate.

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (1/18)

Cuprins Cap. 5:

- Identificarea punctelor tari şi slabe
 - Analiza nomenclatorului de produse
 - Analiza relaţiilor cu furnizorii şi distribuitorii
- Identificarea oportunităților și riscurilor
 - Analiza factorilor de macromediu
 - Identificarea de oportunități şi riscuri folosind analiza dezvoltată de Porter
- □ Topografia concurenței într-un domeniu de activitate

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (2/18)

Identificarea punctelor tari și slabe

- Identificarea punctelor tari şi a punctelor slabe este rezultatul analizei mediului intern al companiei - repartizarea resurselor companiei pe diverse domenii de activitate, pe diverse funcţiuni, eforturile întreprinse şi rezultatele obţinute
- Se determină:
 - puncte tari şi slabe din trecut
 - puncte tari şi slabe în prezent
 - puncte tari și slabe în raport cu concurența

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (3/18)

- Pentru a determina punctele tari şi slabe se analizează cel puţin următoarele aspecte:
- Analiza nomenclatorului de produse
 - Dimensiunile programului
 - Reputația produselor/serviciilor (d.p.d.v. al clientului) în fiecare segment de piată
 - Capacitatea portofoliului companiei industriale de a sprijini cu mijloace financiare şi de altă natură modificările impuse într-un domeniu de activitate
- Analiza relaţiilor cu furnizorii şi distribuitorii
 - Acoperirea și calitatea
 - Intensitatea
 - Capacitatea de servire şi întreţinere

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (4/18)

Marketing

- Capacitatea de rezolvare a fiecărui aspect al mixului de MK
- Disponibilități în cercetarea pieței
- Formarea şi dezvoltarea personalului din sfera vânzărilor

Cercetare-dezvoltare (C&D)

- Patenteşi copyright-uri
- Capacitatea de a realiza cercetări-dezvoltări proprii (de produse, tehnologii etc.)
- Capacitatea de a utiliza surse de cercetare (ale furnizorilor, ale clienţilor, ale partenerilor de cooperare etc.)

Producţie

- Nive lul tehnic şi flexibilitatea echipamentelor şi dotărilor
- Posesia exclusivă asupra know-how-lui, patente, abilității de a reduce costurile
- Controlul calității, costul forței de muncă, climatul de muncă; organizarea s indicală
- Gradul de integrare pe verticală

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (5/18)

Costuri totale

- Situația relativă a costurilor totale
- Capacitatea de împărţire a costurilor cu alte unităţi pt activităţi desfăşurate împreună
- Domeniile de activitate decisive d.p.d.v. al costurilor

Financiar

- Cash-flow
- Linii de credit pe termen scurt și lung (cota de finanțare externă)
- Capacitatea de creştere a capitalului propriu în viitor
- Competenţa managementului financiar (în raport cu conducerea negocierilor, creşterea capitalului, finanţarea princredit)

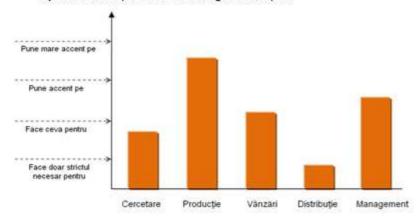
Management

- Cunoașterea valorilor și claritatea scopurilor organizației
- Corespondența între structura organizatorică și strategii
- Capacitatea de a trata cu autoritățile
- Flexibilitatea şi adaptabilitatea

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (6/18)

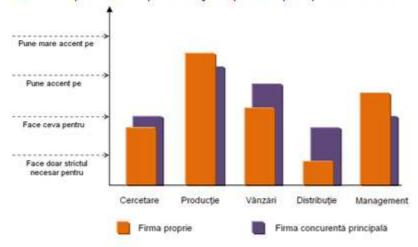
Alte aspecte importante

 De foarte multe ori analiza activităților funcționale este realizată numai sub aspect calitativ a pe lându-se la o diagramă de tipul:

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților și riscurilor (7/18)

Acest tip de analiză se poate face și comparativ cu principala firmă concurentă:

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (8/18)

- Acest tip de analiză va furniza răspunsuri la întrebările:
 - Ce competențe are concurentul în fiecare domeniu funcțional?
 - Unde este bun şi unde este slab?
 - Există modificări ale competențelor în timp?
- Pentru ca analiza să fie completă, trebuie să răspundă şi la alte întrebări cum ar fi:
 - Cât de mare este capacitatea de creştere a concurenţei în raport cu personalul şi capacităţile de producţie?
 - Ce creştere de durată poate să aibă concurentul în domeniul financiar?
 - Ce influență are capitalul extern asupra creșterii de durată, rezultatelor pe term. scurt?
 - În ce măsură este concurentul capabil să reacționeze la măsurile celorlalți concurenți?
 - Poate concurentul să-şi permită: concurenţa în domeniul costurilor, sau linii de producţie complexe, sau lansarea de produse noi?
 - Are concurentul posibilitatea de a reacţiona la modificări exogene ca: o rată rapidă a inflaţiei, modificări tehnologice, recesiune, creşteri de salarii, modificări ale legislaţiei?
 - Este capabil concurentul să poarte "bătălii" pe termen lung în care veniturile şi cashflow-ul să fie permanent sub presiune?

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (9/18)

Identificarea oportunităților și riscurilor

- MKI impune înţelegerea mediului, sub toate aspectele: tendinţele economice, sociale, politice, relaţiile concurenţiale, care influenţează modul în care clienţii percep produsele
- Dacă mediul se modifică (ex. tehnologia progresează = produsul se banalizează) se modifică și imaginea produselor pentru consumatori și specialiștii în MK trebuie să lucreze la imaginea acestora
- Impactul puternic şi mereu schimbător al factorilor de mediu prezintă oportunități şi riscuri pentru fiecare companie
- Managerii trebuie să fie în stare să înțeleagă cu acuratețe mediul şi fiecare schimbare a lui şi să identifice riscurile şi oportunitățile, să prevadă problemele, să adapteze strategiile etc.

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (10/18)

Analiza factorilor de macromediu

- Aceştia sunt:
 - Economici: creşterea economică, tendinţe, dinamică, mediile financiare (lumea investitorilor particulari şi a deţinătorilor de capital – risc, băncile de investiţii etc.), fiscalitatea, structura bugetului, pieţe de desfacere, venituri le populaţiei, importanţa strategică a domeniului de activitate etc.
 - Sociali / politici / culturali: istorie, riguarea reglementărilor, combativitatea sindicatelor, religie, tradiții, puterea patronatelor, protecția socială
 - Tehnologici: dezvoltarea tehnologică, tendințe, accesul la tehnologii, invenţii, inovaţii, brevete, transferuri tehnologice
- Pentru fiecare companie apar permanent oportunități și riscuri datorate impactului puternic și mereu schimbător al factorilor de mediu

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (11/18)

Noțiunile de oportunitate și risc (constrângere)

- Oportunitate şansa de a realiza ceva favorabil
- Oportunitate pe piață situație exploatabilă sau o condiție preexistentă care poate fi transformată în creșteri de vânzări, creșteri ale profitului, sau avantaj competițional printr-o activitate specifică de MK
- Oportunitățile pe o piață pot fi identificate urmărind:
 - schimbări a le stilului de viaţă
 - aparitiadetehnologii noi
 - avantaje privind resursele
 - schimbareanevoilor şi dorinţelor consumatorilor
 - noi aplicaţii
 - el ementele a nalizei dezvoltate de Porter asupra unui domeniu de activitate
- Risc pericol posibil; posibilitatea de a suferi o pagubă, un eşec, de a înfrunta un necaz

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (12/18)

- Noţiunea de risc pe piaţă este incontestabil legată de următoarele elemente:
 - valoare
 - pierdere
 - evenimente (imprevizibile, necontrolabile)
 - lipsa de cunoştinţe şi/sau imperfecţiuneacunoştinţelor
- Supunem unui risco valoare când există posibilitatea să aibă loc, în viitor, un
 eveniment necontrolat, care implică o pierdere totală sau parţială a valorii şi
 care, datorită necunoaşterii sau a imperfecţiunii cunoştinţelor, să nu poate fi
 localizat în timp şi/sau spaţiu
- Întâlnim 2 mari categorii de riscuri: riscuri asigurabile şi riscuri neasigurabile

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (13/18)

- Riscurile asigurabile sunt legate de:
 - Proprietate asigurarea proprietății în cazul producerii unor evenimente ce afectează direct / indirect proprietatea
 - Persoană asigurarea unui venit (personal sau pentru terţi) în caz de invaliditate, deces, batrânete
 - Răspundere civilă asigurarea autoturismelor, produselor/serviciilor
- Riscuri neasigurabile:
 - Riscurile de piață schimbarea comport. consumatorilor, tehnologie nouă, înlocuitorii
 - Riscurile financiare riscul de credit-risc de încetare de plăți, riscul de ţară, riscul ratei de schimb, riscul ratei dobânzii, riscul investiției, riscul de lichiditate, riscul de solvabilitate, riscul inflației
 - Riscurile politice conflicte etnice, civile, războaie, atitudinea în raportcu proprietatea, impozitele-taxele, restricții comerciale
 - Riscuri legate de activitatea economică greve, blocaje economice, infrastructură slabă, competențe profesionale inexistente
 - Riscuri sociale şomaj, nivel educaţional redus, sărăcie
 - Riscul locului de muncă paguba provocată de pierderea locului de muncă

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (14/18)

Identificarea de oportunități și riscuri folosind analiza dezvoltată de Porter

- Asupra unui domeniu de activitate sunt exercitate:
 - presiuni din partea firmelor ce se află în domeniile de activitate din aval şi din amonte
 - amenințări ale celor ce doresc să intre în domeniul de activitate şi/sau amenințări ale unor produse înlocuitoare
- Relaţiile dintr-o filieră: furnizori domeniu de activitate clienţi, sunt influenţate de următorii factori:
 - Încadrarea într-un costacceptabil conferă furnizorilor şi clienţilor o putere importantă (dacă nr. furnizorilor sau al clienţilor e redus, presiunile asupra producătorilor sunt mari)
 - Repartizarea valorii adăugate- în timp partenerii dintr-o filieră cunosc precis costurile şi câştigurile fiecăruia şi supun la presiuni pe cel care are o valoare adaugată mai mare.
 Aceste presiuni dispar numai dacă este o repartizare echitabilă a valorii adăugate
 - Calitatea legată calitatea produsului/ serviciului industrial oferit este în mare măsură legată de calitatea ce o cumpără producătorul de la furnizor și deci acesta poate exercita presiuni asupra producătorului
 - Diferenţierea produselor-dă putere în raport cu clientul celui ce are posibilitatea să realizeze aceasta, furnizor sau producător, dar pe măsură ce produsele se banalizează rolurile se inversează (puterea trece de partea clientului)

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (15/18)

Amenințările externe asupra unui domeniu de activitate

- Noii veniţi firme ce pot intraîn domeniul de activitate studiat cu o ofertă mai bună
- Produsele de substituţie sunt produse/servicii care, îndeplinesc aceeaşi funcţie sau una mai largă ca a vechiului produs, aducând astfel utilizatorului o utilitate mai mare la un preţ competitiv (îşi au originea în evoluţia tehnică)
- Un nou concurent sau un nou produs pot pătrunde într-un domeniu de activitate doar dacă accesul la acel domeniu este posibil, dacă firmele existente în domeniul de activitate permit intrarea

Modelul forțelor concurențiale al lui Porter

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (16/18)

- Factorii care apară un domeniu de activitate de ameninţările externe:
 - accesul la tehnologii cu cât tehnologiile unui domeniu de activitate sunt mai greu accesibile cu atât este mai limitată posibilitatea de acces a noilor veniţi, deoarece sunt implicate costuri ridicate care conduc la preţuri ridicate ceea ce conduce la un avantaj de preţ a celor ce sunt deja în domeniu
 - costurile competitive experiența acumulată de firmele din domeniu este greu de ajuns din urmă
 - costurile de transfer constituie o barieră la intrarea într-un domeniu de activitate prin rigidizarea relaţiilor între furnizor-producător-client
 - diferenţierea produselor măreşte piedicile ce stauîn calea celor ce vor să intre în domeniu
 - imaginea de marcă a unor firme din domeniu
 - obstacolele de ieşire din domeniul de activitate pot fi: politice şi sociale, economice, strategice (complementaritatea cu alte domenii de activitate), psihologice

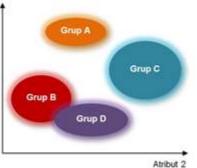
Cap. 5 - Identificarea punctelor tari şi slabe, a oportunităților şi riscurilor (17/18)

Topografia concurenței într-un domeniu de activitate

- În cadrul unui domeniu de activitate companiile obţin performanţe diferite, iar acestea sunt determinate de strategiile generale adoptate
- Strategia generală a unei companii se manifestă printr-un ansamblu de alegeri coerente asupra fiecăruia din următorii factori:
 - gradul de specializare
 - strategiile de preţuri
 - distribuţia
 - calitatea produselor
 - imaginea mărcii/marcilor
 - gradul de integrare pe verticală
 - costurile
 - relaţiile cu puterile publice
 - tehnologiile

Cap. 5 - Identificarea punctelor tari și slabe, a oportunităților și riscurilor (18/18)

- Într-un domeniu de activitate se identifică diverse grupuri strategice
- Un grup strategic este constituit din Atribut 1
 companii industriale care fac alegeri
 apropiate referitoare la elementele
 ce îi definesc strategia
- Fiecare grup strategic este caracterizat de profilul său strategic și obține perfomanțe economice determinate și de poziția pe care o are în filiera furnizor - producător client
- Se poate trasao topografie a grupuri lor strategice dintr-un domeniu de activitate, alegând ca axe de coordonate cele mai importante 2 elemente (atribute) ce definesc strategia (v. fig.)

Topografia grupurilor strategice

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (1/12)

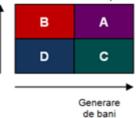
Cuprins Cap. 6:

- Analiza financiară a portofoliului
- □ Matricea Boston Consulting Group BCG
- □ Metoda General Electric GE / McKinsey
- Analiza după atribute ce definesc forţa competitivă
- Harta diferențierii
- Grila piaţă produs
- Determinarea de nişe pe piaţă prin analiza cerere/ofertă
- Analiza SWOT

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (2/12)

Analiza financiară a portofoliului

- Generarea banilor şi folosirea lor sunt 2 elemente cheie în evaluarea unei afaceri
- O afacere poate fi evaluată simplu prin cât de mulţi bani generează (sau se aşteaptă să genereze) şi de cât de mulţi bani are nevoie (investiţie)
- Trebuie realizat un echilibru pe termen lung între afacerile ce generează bani şi afacerile care cer investiţii de capital (resursele sunt limitate!)
- Figura reprezintă 4 afaceri care corespund Investiții unor 4 cazuri în termenii folosirii banilor şi necesare generării acestora
 - Afacerile D şi A nu generează prea mulţi bani cash, dar nici nu consumă mulţi bani afacerea B cheltuieşte mai mulţi bani deci generează=> aceste afaceri nu reprezintă folos pentru firmă

1

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (3/12)

Matricea Boston Consulting Group - BCG

- Analiza portofoliului de afaceri cu matricea BCG:
 - evaluează fiecare unitate de afaceri strategică (SBU) din punct de vedere al poziției relative pe piață și al ratei de creștere a ramurii industriale
 - indică SBU care sunt consumatoare sau aducătoare de venituri în viitor
- Analiza portofoliului de produse este realizată tot cu matricea BCG aplicată fiecărei afaceri:
 - evaluează fiecare produs din cadrul unei afaceri din punct de vedere al poziției relative pe piată și al ratei de creștere a pieței
 - indică produsele care sunt consumatoare sau aducătoare de venituri în viitor

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (4/12)

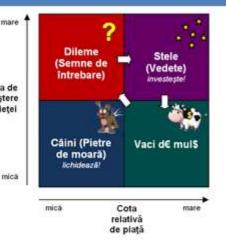
- Matricea BCG rata de creştere a pieței, cota relativă din piață
- Grupul de Consultanță Boston a sugerat că creşterea pieței este legată de folosirea banilor și cota relativă de piață este un bun indicator al generării de bani
- Creşterea lentă a pieței caracteristică unor piețe mature (se investește puțin), iar creşterea rapidă a pieței necesită investiții mari pentru dezvoltarea pieței și pentru a face față concurenților ce sunt atrași de aceste piețe
- Cota relativă de piață este folosită ca un indicator al abilității afacerii de a genera bani (raportată la cota de piață a celui > concurent)

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (5/12)

 Matricea BCG defineşte 2 niveluri (mare şi mic) pentru Dileme fiecare variabilă (creșterea (Semne de pieței și cota relativă de piață) și intrebare) rezultă 4 celule: Rata de creștere vaci de muls a pieţei stele (vedete) Câini (Pietre câini (pietre de moară) Vaci d€ mul\$ de moară) dileme (semne de întrebare) mare mică Cota relativă de piață

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (6/12)

- O firmă nu trebuie să aibă multă vreme afaceri cu cota de piaţă relativă mică pe o piaţă cu o creştere mică
- Firma trebuie să folosească generarea de bani a afacerilor din piețele cu creștere redusă, dar cu cota de piață relativă Rata de mare ("vaci de muls") pentru a investi în creștere "dileme"
- Se presupune că, investiţia în "dileme" va permite acestor afaceri să-şi construiască pieţe proprii şi să devină "stele"
- Deoarece la maturitatea pieței creşterea încetinește, "stelele" devin automat "vaci de muls"
- Într-un portofoliu ideal, cu afaceri în toate cadranele, se creează un proces dinamic. Existența "dilemelor" este obligatorie, deoarece înlocuiesc afacerile generatoare de bani

Matricea BCG (adaptare)

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (7/12)

afacerii în

domeniul

Metoda General Electric - GE

- Atractivitatea afacerii este determinată de: mărimea pieţei, creşterea pieţei, profitabilitatea, capacitatea de rezistenţă la inflaţie Poziţia
- Se analizează poziția afacerii în domeniu funcție de atractivitatea afacerii
- Matricea atractivitate/poziție indică poziția fiecărei afaceri a firmei şi situațiile pentru menţinerea poziției sau construirea unei poziții
 - A: investiții pentru creștere
 - B: alegere selectivă a investițiilor
 - C: ieșirea din domeniu

Atractivitatea afacerii ridicată medie scăzută dominantă A A B favorabilă A B C marginală B C C

Matricea GE - McKinsey

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (8/12)

Analiza după atribute ce definesc forța avansate competitivă Firme mari Firme □ Forţa competitivă: Tehnologii calitate Firme mici si mijlocii tehnologie marketing traditionale profitabilitate relativă Specializare Gama redusa Gama larga de produse de produse

Analiza după atribute ce definesc forta competitivă

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (9/12)

Harta diferențierii

Harta diferenţierii evidenţiază modul în care compania şi principaliiei concurenţi satisfac nevoile consumatorilor (se realizează pentru fiecare SBU)

	Nevoile consumatorului	Nu satisfac nevoile				Satisfac total nevoile					
Ī		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ĺ	Caracteristici şi performanţe			100			C,	C ₂	F		
t	Ambalaj				Cı	Cz	F				
ľ	Design		C,		C,			F ← Diferentiere			
Ī	Garanție					C,	C,	F			
ĺ	Gama de produse			C,	C,	F	Sunt necesare imbunatatiri				
ľ	Pret						C,	C,	F	2277	
į	Creditare						C,	F	Cz		
	Condiții de livrare				C ₂	C,	F				
ĺ	Service după vănzare					C,	C,	F			

C₁ - concurentul 1

C2 - concurentul 2

F - firma analizată

Harta diferențierii

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (10/12)

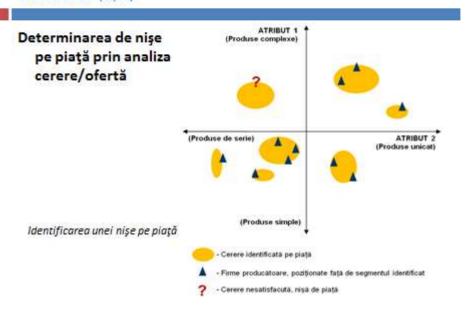
Grila piaţă - produs

- identificarea decătre companie a oportunităților de acoperire a unor nișe
- evidenţiereaeconomiilor de scară potenţiale (intrarea pe noi piete/lansarea de produse noi)
- pierderile potențiale de venituri din cauza canibalizării produselor
 - o concentrare piață-produs- a1
 - specializare piaţă-a1, a2, a3
 - specializare produs a1, b1, c1
 - specializare selectivă a1, b2, c3
 - acoperire completă-a1, a2, a3, b1, b2, b3, c1, c2, c3

	Produsul 1	Produsul 2	Produsul 3
Piaţa a	a1	a2	a3
Piaţa b	b1	b2	b3
Piaţa c	c1	c2	c3

Grila piață - produs

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (11/12)

Cap. 6 - Metode şi tehnici utilizate în analiza mediului (12/12)

Analiza SWOT

- Sinteza acestui tip de analiză se realizează utilizând un tabel de forma:
- Analizainternă
 - Puncte tari (Strengths)
 - Puncte slabe (Weaknesses)
- Analiza externă
 - Oportunități (Opportunities)
 - Riscuri (Threats)

Puncte tari (S)	Puncte slabe (W)	Oportunități (O)	Riscuri (T) inflație	
personal	distribuție	bariere de intrare ridicate		
666	399	744	697	
patent	tehnologie	recesiune	politica statulu	

Analiza SWOT

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (1/10)

Cuprins Cap. 7:

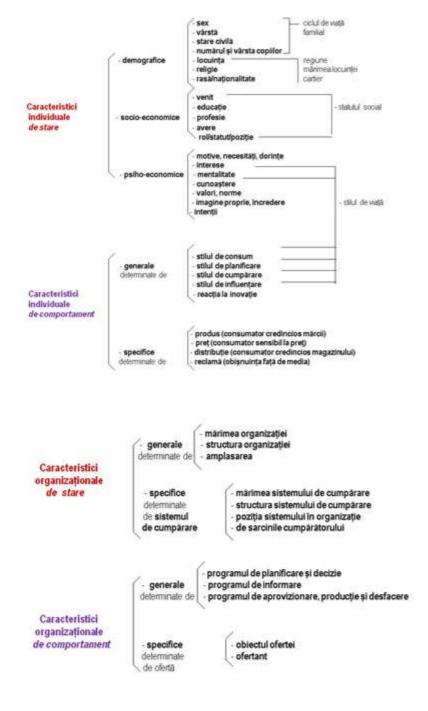
- □ Caracteristici relevante ale clienților potențiali
- □ Fazele procesului de adoptare a unui produs/serviciu pe piata industrială
- □ Fazele procesului de cumpărare a unui produs/serviciu neindustrial
- □ Reacția la inovație
- Manipularea comportamentului consumatorului

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (2/10)

Caracteristici relevante ale clienților potențiali

- Cele 2 categorii mari de clienți (individuali și organizaționali), vor fi influențați în achiziționarea produselor de caracteristicile lor relevante de stare și de comportament
- Cumpărătorul alege un produs influențat de:
 - Caracteristicile de stare
 - Caracteristicile de comportament
 - Neces itatea produsului (piramida lui Maslow)

1

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (5/10)

Fazele procesului de adoptare a unui produs/serviciu pe piața industrială:

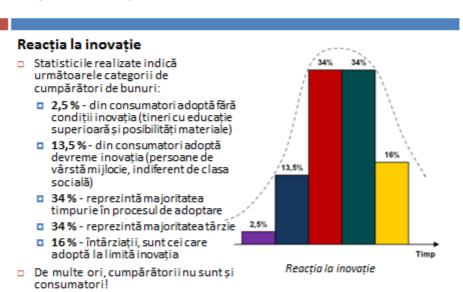
- 1. Identificarea produsului
- 2. Evaluarea necesității
- Descrierea specificațiilor despre produs se elaborează un caiet de sarcini în care se exprimă dorințele în raport cu produsul respectiv (orientare pentru furnizor)
- Cererea de ofertă furnizorii sunt informați că există un client pe piață și
 cumpără caietul de sarcini și fac primele oferte: pot satisface cerințele la data
 de..., la prețul de..., în cantitate de...
- Alegerea ofertei clientul primește mai multe oferte, care diferă între ele atât ca preț cât și în privința condițiilor de livrare (se va face printr-o licitație)
- Contractul este un document important. Este structurat pe capitole şi articole, redactat de comun acordîntre părți
- 7. Comanda

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (6/10)

Fazele procesului de cumpărare a unui produs/serviciu neindustrial:

- Conștientizarea prezentarea produsului înainte de apariție pentru a da câteva informații consumatorului despre produs
- Trezirea interesului pentru produs se furnizează mai multe informații despre produs si despre modul în care acesta poate fi cumpărat
- Evaluarea proces mental în care consumatorul în perspectiva de a avea produsul îi atasează merite comparativ cu alte produse
- 4. Alegerea acțiune concretă, consumatorul optează pentru produsul nou
- Confruntarea după alegere consumatorul poate avea după a legere: insatisfactie, satisfactie partială sau totală
- Adoptarea produsului decizia din partea consumatorului de a utiliza produsul (de a-l recumpăra)

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (7/10)

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (8/10)

Manipularea comportamentului consumatorului

- În termenii psihologiei sociale, prin manipulare se înțelege crearea premeditată a unei situații sociale (de către manipulator) pentru a influența sau determina reacțiile și comportamentul manipulantului (manipulanților) în sensul dorit de manipulator
- Manipularea, după amplitudinea modificărilor într-o anumită situație socială, poate fi clasificată în:
 - manipulare mică: a face o cerere nesemnificativă, dar imposibil de satisfăcut, pentru a obține disponibilitate pentru o concesie majoră
 - manipulare medie: prin dezumanizare sau dezindividualizare (depersonalizare)
 - manipulare mare (ca amplitudine și ca arie de cuprindere)
- Şcoala ca instrument de manipulare: spirit de subordonare față de autorități, determină necesitatea de a respecta un program fix, determină spiritul de competiție, transmite simțul responsabilității

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (9/10)

- Baza întregii manipulări are o explicație în structura intrinsecă a omului răspunsurile reflexe ale individului conform informatiilor acumulate (în subconstient)
- Identitatea unui individ constă în împletirea armonioasă a gândirii, sentimentelor și
 acţiunilor sale. Un individ suportă doar discrepanţe minore între aceste 3 componente
- Există definite 4 modele de comportare, depinzând de nivelul de implicare şi de procesul de gândire sau de starea afectivă:
 - □ Înveţi simţi acţionezi (Proces cognitiv implicare majoră)
 - Simți înveți acționezi (Proces afectiv implicare majoră)
 - Acționezi înveți simți (Proces cognitiv implicare slabă)
 - Acţionezi simţi înveţi (Proces afectiv implicare slabă)
- Manipularea comportamentului consumatorului, funcție de modelul de comportare, se poate realiza prin:
 - Controlul realității fizice (vizuală, senzitivă, auditivă)
 - Controlul gândirii (îndoctrinare, controlul reflexelor mentale)
 - Controlul limbajului
 - <u>Controlul sentimentelor</u> (restrângerea spectrului sentimental, redefinirea sentimentelor, manipularea relaţiilor interpersonale)

Cap. 7 - Comportamentul consumatorului (10/10)

Tehnici și metode de control al comportamentului prin manipulare

- Corelarea produsului cu o temă care generează implicare se asociază produsului uti litatea informării din manualele de uti lizare sau din cele de referintă
- Folosirea reclamei asociative putem asocia folosirea produsului cu succesul obținut de o anumită firmă/persoană în afaceri. Se promovează valori precum succesul, în loc să se promoveze caracteristicile produsului
- Modificarea importanței unor avantaje ale produsului produsele/serviciile prezintă diverse beneficii pentru cumpărător. Dacă un asemenea beneficiu/avantaj le poate conferi o mai mare importanță, cumpărătorii devin mai puternic implicați
- Introducerea unor caracteristici importante sunt puse în evidență unele dintre caracteristicile produsului spre a-l diferenția

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (1/12)

Cuprins Cap. 8:

- Definiție
- □ Criterii de segmentare
- Modalități de segmentare, scopurile cheie ale segmentării
- Strategii de segmentare
- Tipuri de piețe
- Etape ale poziționării pe piață

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (2/12)

Definiție

- Segmentarea pieței divizarea pieței relevante în grupuri relativ omogene de consumatori, având nevoi și dorinte similare
- Segment de piață un grup de consumatori care are un comportament relativ omogen în raport cu un produs sau un grup de produse
- O companie aplică segmentarea pieței și cheltuiește bani pentru aceasta doar dacă prin segmentare se mărește cifra de afaceri sau profitul
- Se identifică 2 situații:
 - Companiafabrică un produs şi se adresează cu acesta mai multor segmente de piață şi în această situație compania va cheltui bani puțini pentru diferențierea produsului (ex: filmele sau revistele care sunt vândute unor segmente diferite de piață prin schimbarea numelui sau a coperții)
 - Companiafabrică mai multe produse distincte destinate mai multor segmente de piață (necesită cheltuieli mari pentru diferențiereasau diversificarea produsului)

1

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (3/12)

Criterii de segmentare

- Caracteristici ale individului sau ale familiei
 - Demografice: sex, vârstă, mărimea familiei
 - Psihografice: interese, opinii, aspirații
 - Localizare geografică: ţară, regiune, cartier
- Caracteristici privind modul de folosire
 - utilizarea produsului: intensă, slabă
 - loialitate fată de marcă: puternică, moderată, slabă
 - mod de utilizare: combinații de produse folosite împreună
 - situatia utilizării: în fiecare zi, ocazii speciale, moment din zi
- Caracteristici ale mixului de marketing
 - plaja de preţuri
 - mijlocul de promovare
 - atribute ale produsului
 - distribuţia

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (4/12)

- O companie își segmentează piața astfel încât să răspundă mai bine cerințelor clienților potențiali
 - Chiar și companiile nonprofit își segmentează piața pentru satisfacerea cât mai deplină a clienților potențiali și pentru atingerea obiectivelor companiei
- Segmentarea face legătura între nevoile, dorințele consumatorilor și acțiunile de marketing ale firmei
- Existența unor segmente de piață diferite a obligat firmele să utilizeze strategia de diferențiere a produselor
 - În sens larg diferențierea produselor implică utilizarea unor elemente diferite ale mixului de marketing
 - În sens mai restrâns diferențierea produselor se referă strict la diferențierea caracteristicilor fizice ale produselor

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piată (5/12)

Modalități de segmentare

- Macrosegmentare
- Microsegmentare
- Orice acțiune de segmentare trebuie să găseascărăspunsuri la următoarele întrebări:
 - Permite piaţa o împărţire în segmente omogene?
 - Pot fi segmentele clar separate?
 - Trebuie sau nu urmărită o strategie de segmentare?
 - Care sunt caracteristicile de comportament care trebuie luate în considerare în cadrul segmentării?
 - Cât de multe segmente ar trebui săfie?

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (6/12)

Scopurile cheie ale segmentarii și poziționării sunt:

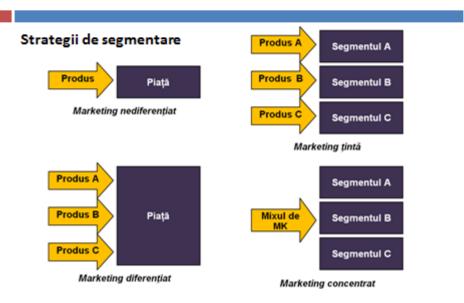
- Să anticipeze nevoile consumatorului
 - estimarea perceptiilor si preferintelor
 - Percepția produselor de către consumatori afectează deciziile lor de a cumpara
 - Competiția este mai intensă între produsele care sunt percepute ca fiind asemănătoare
 - Consumatorii preferă mărcile care sunt mai apropiate de modelul produsului considerat de ei ideal
- Să urmărească segmentele atractive ale pieței
- Să poziționeze mărcile / produsele pe segmentul dominant
- => Aceste scopuri pot fi atinse prin a legerea unui segment corespunzător şi poziționare corespunzătoare pentru o marcă/produs

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (7/12)

Criteriile ce stau la baza alegerii pieței/piețelor țintă

- Mărimea mărimea estimată a unui segment de piată
- Creşterea anticipată un segment poate fi mic acum, dar el poate creşte semnificativ în viitor
- Poziția competiției cu cât este mai redusă competiția, cu atât segmentul este mai atractiv
- Costul necesar cuceririi şi menţinerii segmentului un segment care nu este accesibilactiunilor de marketing ale firmei nu trebuie ales
- Puterea de a atrage consumatori din segmente secundare de piață există segmente de piață mici, dar care au o puternică forță de atracție a altor segmente de piață
- Compatibilitatea cu resursele și obiectivele companiei
- Imaginea companiei segmentul de piață ales nu trebuie să conducă la deteriorarea imaginii firmei

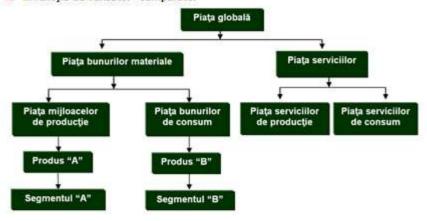
Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (8/12)

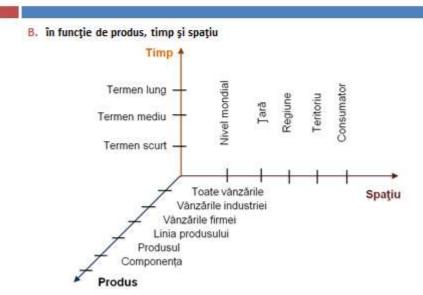
Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (9/12)

Tipuri de piețe

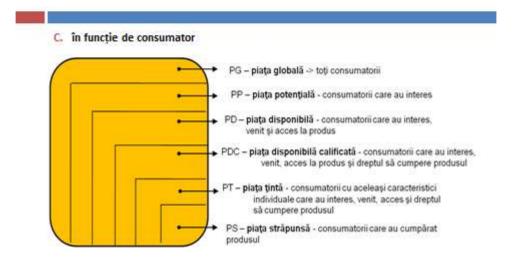
A. în funcție de vânzător - cumpărător

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (10/12)

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (11/12)

Cap. 8 - Segmentarea și poziționarea pe piață (12/12)

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (1/20)

Cuprins Cap. 11:

- Definiție, concepte
- Funcțiile intermediarilor
- Costurile distribuţiei
- Canale de distribuţie
- Strategii de distribuţie pentru produse industriale
- Distribuţia fizică a produselor pe piaţa industrială
- Proiectarea sistemului de distribuţie

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (2/20)

Definiție, concepte

- Distribuţia ansamblul de activităţi legate de transferul şi manipularea produselor de la locurile unde acestea sunt produse la locurile unde acestea sunt consumate sau utilizate
- Transferul şi manipularea produselor de la locurile de producere spre consumatori/utilizatori, pe piaţa produselor industriale se face tot prin unul din cele 2 sisteme de comerţ;
 - vânzarea în detaliu (retailing)
 - vânzarea cu ridicata (angro wholesaling)
- Canalul de distribuţie grupuri de indivizisau organizaţii independente implicate în procesul de punere la dispoziţie a unui produs sau serviciu în vederea utilizării sau consumului acestuia

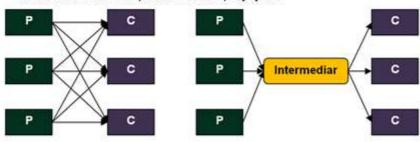
1

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (3/20)

- Între producător şi consumator/utilizatorul industrial apar unul sau mai mulţi intermediari (mijlocitori-middlemen) ce au diferite funcţii şi denumiri:
 - Agent (broker) mij locitor care are autoritatea juridică de a acţiona în numele unui tert
 - Angrosist mijlocitor care are autoritate juridică de a vinde altui mijlocitor
 - Distribuitor un termen similar cu angrosist-ul, îndeplinește funcții de vânzare, inventariere, transport etc.
 - Dealer mijlocitor care are autoritate juridică de a acționa în nume propriu
 - Vânzarea cu ridicata (angro) cuprinde toate activitățile legate de vânzarea produselor industriale unor intermediari ce le cumpără cu scopul de a le revinde sau unor utilizatori ce le cumpără cu scopul de a face alte produse

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (4/20)

- Intermediarii pe piaţa produselor industriale sunt necesari pentru a rezolva dificultăţi legate de timp, comunicare, loc şi posesie (elemente ce separă produsele de cei ce vor să le utilizeze)
- Intermediarii fac vânzarea produselor mai eficientă, minimizează numărul de contacte necesare pentru a cuceri piaţa ţintă

Contacte între producători și clienți, fără întermediari

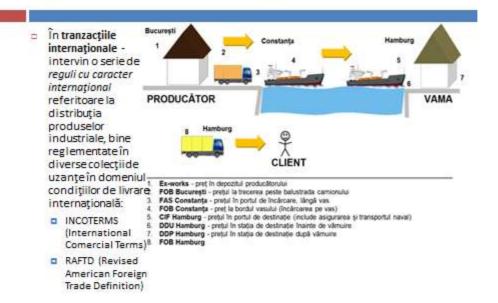
Contacte în cazul în care există un intermediar

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (5/20)

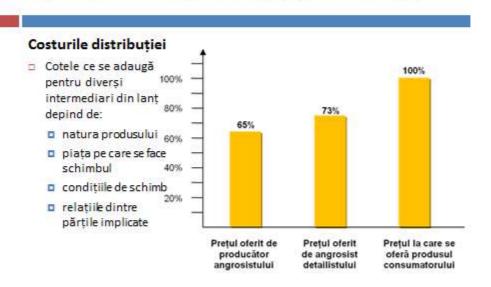
Funcțiile intermediarilor

- Funcţii tranzacţionale
 - Contact: realizează contacte cu producătorii industriali, angrosiștii industriali, deta ilistii
 - Cumpărare: achiziționează produsele pentru a le revinde, asigură continuitatea procesului de producție
 - Vânzare: contactează clienții potențiali, solicită comenzi, promovează produsele
 - Asumarea riscului: sunt proprietarii unui inventar care poate deveni deteriorat sau demodat
- □ Funcții logistice
 - Aprovizionează sortimente diferite care să sațisfacă cât mai bine clienții
 - Transportă produsele către clienți
 - Depozitarea şi stocarea: păstrarea şi protejarea produselor în locuri corespunzătoare
 - Sortarea: cumpărarea în cantități mari și satisfacerea clienților în cantitățile și sortimentele dorite

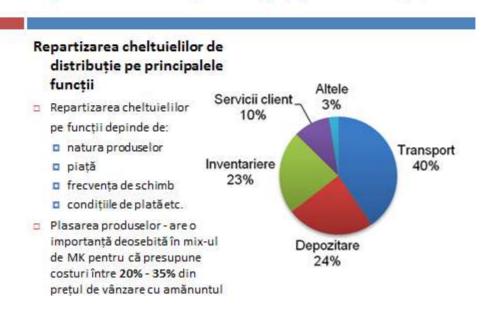
Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (6/20)

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (7/20)

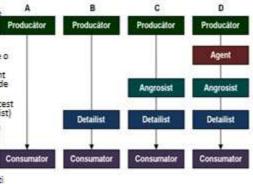
Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (8/20)

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (9/20)

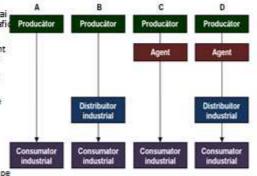
Canale de distribuție

- Structura canalelor de distribuţie pentru bunuri de larg consum
- A canal direct consumatorii și producătorii tratează direct (vânzare directă la locul de producție, sau firmele producătoare utilizează comis-volajori; vânzare door-todoor)
- B canal indirect utilizat când detailistul este o companie mare care cumpără în cantități mari de la producător, când produsele sunt foarte usor perisabile, sau când costurile de stocare sunt prea mari pentru a foiosi un angrosist (GM, Ford, Chrysler utilizează acest canal, un dealer local acționează ca detailist)
- C canal indirect cel mai utilizat canal pentru produse ieftine, care sunt cumpărate des
- D canal indirect utilizat când există mulți producători mici și mulți detailiști mici, agentul ajută la realizarea cerinței angrosistului (ex: un producător de biscuiți apelează la un agent - food broker care să vândă biscuiții angrosiștilor, care la rândul lor le vor vinde supermarketurilor)

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (10/20)

- Structura canalelor de distribuţie pentru produse industriale
- Canalele de distribuţie pentru bunurile industriale sunt mult mai scurte (utilizatorii industriali sunt în număr mai mic, sunt mai concentraţi dpdv. geografie şi cumpără în cantităţi mult mai mari)
- A canal direct utilizat când cumpărătorii sunt mari și bine definiți, iar efortul de a vinde cere o perioadă mare de negociere, produsele au o valoare mare și necesită și alte servicii (ex. instalare)
- B canal indirect utilizat pentru echipamente ușoare, materiale, componente, consumabile; distribuitorul industrial se aseamănă foarte bine cu angrosistul, realizează funcții de stocare, finanțare, livrare etc.
- C canal indirect utilizat când există multi utilizatori industriali, agentul îl reprezintă pe producător în raport cu utilizatorul industrial
- D canal indirect utilizat când există mulți producători și mulți utilizatori industriali, repartizați pe o arie geografică mare, agenții identifică și contactează distribuitorii

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (11/20)

Strategii de distribuție pentru produse industriale

- O strategie de distribuție implică decizii referitoare la:
 - Alegerea canalelor de distribuţie
 - Selectarea intermediarilor
 - Stabilirea formelor de distribuţie adecvate fiecărui produs, linie de produse/serviciu
 - Sunt decizii de mare importanță, cu efecte pe termen lung şi determină strategia de distribuție
- Rolul determinant în ceea ce priveşte stabilirea strategiei de distribuţie pe piaţa industrială revine firmei producătoare, fără să excludă însă existenţa unor opţiuni strategice şi la nivelul celorlalţi participanţi
- O strategie de distribuţie corect stabilită are ca punct de plecare consumatorul/utilizatorul industrial

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (12/20)

- Distribuţie intensivă toate punctele de desfacere disponibile sunt uti lizate pentru distribuţia produsului
 - se foloseşte pentru bunuri de consum imediat (convenience goods)
 - succesul depinde de disponibilitatea produsului în magazin
 - se utilizează pentru produse cu o viteză mare de rotație, ce nu necesită servicii asociate
- Distribuţia selectivă se alege un număr limitat de puncte de desfacere pentru distribuţia produsului într-o anumită zonă
 - utilizate pentru bunuri de larg consum care sunt mai scumpe, iar consumatorii sunt dispuşi să aloce un timp mai mare pentru compararea preţurilor, design, stil şi alte caracteristici ale produsului
 - foarte multe produse industriale suntvândute prin distribuţie selectivă pentru a se putea menţine controlul asupra procesului de distribuţie
 - necesită ca retailerii să acorde servicii suplimentare către consumator
- Distribuţie exclusivă numai un singur punct de desfacere este utilizat într-o anumită arie geografică
 - pentru produse a căror frecventă de achiziție este foarte mică, care durează foarte mult, necesită servicii sau informații suplimentare și sunt foarte scumpe
 - producătorii solicită distribuitorilor să furnizeze consumatorilor servicii complete, să trimită personal pentru training și să participe la programele promoționale

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (13/20)

- Elementele cheie care determină strategia de distribuție sunt:
 - Dimensiunile canalului (lungimea canalului nr. de intermediari între producătorul industrial şi utilizatorul/consumatorul produsului industrial)
 - Amploarea distribuţiei (lăţimea nr. punctelor de "ieşire" a produselor şi natura lor; distribuţie selectivă, distribuţie exclusivă, distribuţie intensivă)
 - Gradul de participare a producătorului (prinagent propriu, alte firme, combinat)
 - Gradul de control (total, ridicat, mediu, scăzut, inexistent)
 - Gradul de flexibilitate (baza tehnico materială și formele de comercializare fac ca rețeaua de distribuție să dispună după caz de flexibilitate ridicată, medie, scăzută)
 - Logistica mărfurilor (aspecte legate de mişcarea fizică a mărfurilor: forma de ambalare, de manipulare, formele de transport, condiții de plată, asigurări etc.)

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (14/20)

Distribuția fizică a produselor pe piața industrială

- Distribuţia fizică a produselor industriale implicăîn general costuri mari şi pentru a nu încărca preţul produselor, firmele trebuie să se ocupe de reducerea acestor cheltuieli, dar fără să afecteze servirea clienţilor
- Cheltuielile implicate în distribuția fizică a produselor industriale sunt:

$$D = T + FD + VD + V$$
, unde:

- D costul total al distributiei fizice
- T costurile cu transportul (inclusiv asigurarea pe durata transportului)
- FD costurile cu depozitarea (clădiri, spații, echipamente de manipulare, oameni și asigurările pentru produsele depozitate)
- VD costurile cu stocarea şi inventarierea produselor
- V costul comenzilor pierdute datorită lipsei produselor sau a altor factori ce intervin în sistemul ales

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (15/20)

- Distribuţia fizică a produselor industriale implică activităţi de:
- Transport la transportul produselor industriale se analizează următoarele aspecte:
 - Costul fiecărui mijloc de transport: transport naval, pe ca le ferată, auto etc.
 - Viteza cu care este realizată livrarea durata transportului; chiar dacă este mai ieftin transportul naval, dacă durează prea mult, i ar termenul de livrare este foarte important, se alege alt mijloc de transport
 - Mijlocul de transport, se a lege mijlocul de transport care este ce l mai adecvat produsului respectiv; ex: dacă petrolul se pretează la transportul prin conducte, sunt multe produse industriale care nu se pot transporta în acest mod
 - Accesibilitatea la un anumit mijloc de transport; se studiază dacă mijlocul de transport adecvat produsului poate ajunge până în apropierea ariei geografice a clientului
 - Măsura în care mijlocul de transport protejează produsul în timpul transportului

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (16/20)

2. Depozitare

- Foarte multe din produsele industriale trebuie depozitate; există multe produse care se produc ritmic şi sunt folosite numai în anumite perioade (de ex. materiale de construcții) sau produse care există doar în anumite perioade (de ex. produsele agricole)
- Depozitarea presupune determinarea numărului de locuri şi dimensiunea fiecărui loc pentru păstrarea produselor în vederea realizării celei mai bune aprovizionări a clienților sau intermediarilor. Depozitele de produse industriale sunt concepute pentru a uşura transportul de la intermediari la clienți mai ales în zone geografice dispersate

Cap. 11 - Plasarea (distribuția) produselor (17/20)

3. Inventarierea și stocarea

- Inventarierea produselor industriale este foarte importantă, fără a seţine evidenţa produselor nu se pot face estimări asupra produselor ce vor fi solicitate şi multe comenzi pot rămâne neonorate
- Stocurile prea mici -> nu permit satisfacerea i mediată a comenzii clientului şi se înregistrează pierderi
- Stocuri prea mari -> măresc cheltuielile cu depozitarea şi imobilizarea produselor. Mărimea stocurilor de produse se ca lculează astfel încât să minimeze cheltuielile. De ex. dacă cererea este determinată şi constantă pe an, atunci partida optimă de aprovizionare n* se ca lculează cu relaţia:

$n^{\bullet} = \sqrt{2CcN/pCs}$, unde

- Cc costul pe comandă
- Cs costul cu stocarea pe an
- N cererea anuală în unități
- p prețul unei unități de produs

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (18/20)

4. Aprovizionarea cu echipamente

 Sunt incluse toate elementele care asigură buna desfăşurare a manipulării şi depozitării produselor industriale la intermediar: macarale, cărucioare, tractoare, paleţi, rafturi etc. inclusiv personalul care asigură manipularea produselor

Asigurări

 Bunurile transportate şi depozitate trebuie să fie asigurate atât pe durata transportului cât şi pe durata stocării lor. Tipul de produs, mijlocul de transport folosit, depozitul, preţul produsului sunt factori care influenţează prima de asigurare

6. Prelucrarea comenzilor, reducerile pentru fiecare comandă

Prelucrarea comenzilor - toate acţiunile ce sunt întreprinse de la momentul primirii comenzii până în momentul în care s-au încasat banii pentru produsele/serviciile industriale livrate şi recepţionate de client. Prelucrarea comenzilor presupune: comunicare între producător şi clienţi, comunicare cu alţi factori implicaţi, asigurarea tuturor condiţiilor ca distribuţia fizică a produselor din comandă să fie executată şi banii încasaţi

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (19/20)

Proiectarea sistemului de distribuție

- Analiza nevoilor consumatorilor mărimea lotului, timpul de aşteptare, repartizarea în teritoriu, varietatea produselor, pachetul de servicii
- 2. Stabilirea obiectivelor distribuţiei se stabilesc:
 - în funcție de avantajele așteptate
 - în funcție de caracteristicile produsului
 - în funcţi e de forţa / slăbiciunea intermediarilor
 - în funcție de factorii de mediu

Cap. 11 - Plasarea (distribuţia) produselor (20/20)

Identificarea principalelor strategii de distribuţie

- categoria intermediarilor (agentul, angrosistul, detailistul, distribuitorul industrial, deținătorul unei francize, posesorul unei licențe, marketingul direct, vânzări la domiciliu, poșta)
- numărul intermediarilor (distribuţie intensivă, selectivă, exclusivă)
- obligațiile participanților (politica de preţ, condiţiile de comercializare, drepturile teritoriale ale distribuitorilor)
- Evaluarea principalelor strategii de distribuţie criteriile după care se face evaluarea sunt:
 - criteriul economic (ia în considerare costul cel mai mic de comercializare)
 - criteriul controlului (se realizează controlul evo luției vânzărilor, metodelor de promovare, flexibilitatea la condițiile pieței, cunoașterea produselor)
 - criteriul adaptării (producătorul trebuie să a leagă canalul care corespunde cel mai bine unei anumite conjuncturi a factorilor de mediu)

Cap. 12 - Promovarea produselor (1/22)

Cuprins Cap. 12:

- □ Definiție și necesitate
- □ Procesul de comunicare în marketing
- Mixul de promovare
- □ Mijloacele și scopurile promovării
- Etapele promovării unui produs industrial
- Caracteristici generale specifice promovării pe piaţa industrială
- Tehnici de promovare a vânzărilor
- □ Forţa de vânzare

Cap. 12 - Promovarea produselor (2/22)

Definiție și necesitate

- Promovarea unul din elementele mixului de marketing şi este formată din mai multe elemente:
 - □ reclama
 - publicitatea
 - promovarea vânzărilor
 - vânzarea personală
- Prin combinarea lor -> se formează mixul de comunicare în marketing sau mixul de promovare, prin care o organizație transmite pieței o serie de informații cu privire la produsele sale

1

Cap. 12 - Promovarea produselor (3/22)

Necesitatea promovării

- Nici o companie nu poate să aspire la profit, perenitate, dezvoltare dacă este confruntată cu afirmaţii ca:
 - Nu te cunosc!
 - Nu-ţi cunosc compania!
 - Nu cunosc produsele companiei tale!
 - Nu știu ce reprezintă compania ta!
 - Nu cunosc clienții companiei tale!
 - Nu cunosc performanțele și istoria companiei tale!
 - Nu cunosc reputația companiei tale!
 - Deci... ce spuneai că vrei de la mine?
- Pentru a evita astfel de remarci companiile sunt implicate, permanent şi complex, într-un proces de comunicare cu mediul extern

Cap. 12 - Promovarea produselor (4/22)

Procesul de comunicare în marketing

 Comunicarea - proces prin care o persoană, grup de persoane sau organizație (emiţătorul) transmite şi face înțeles un anumit tip de informație (mesajul) unei alte persoane, grup de persoane sau organizație (receptorul)

Cap. 12 - Promovarea produselor (5/22)

Modelul procesului de comunicare EMITENT Idee Codificare Mesaj Perturbații CANAL DE TRANSMITERE PRIMITOR Receptie Decodificare Intelegere Acceptare Acțiune

Cap. 12 - Promovarea produselor (6/22)

- Emitent / Primitor persoana care emite sau recepţionează mesajele
- Codificare transpunerea gândurilor, sentimentelor într-un limbaj înțeles de receptor
- Decodificare transpunerea oricăror semne şi semnale în sentimente, emoţii, concepte şi opinii
- Canalul calea prin care este transportat și distribuit mesajul
- Mesajul semnificația, ansamblul de semne şi simboluri expediată de emiţător şi transmisă prin canal
 - Mesaj verbal semnificația este codificată în cuvinte
 - Mesaj non-verbal semnificația este purtată prin altceva decât cuvinte
- □ Feedback confirmarea că mesajul a fost recepționat și înțeles corect
- Perturbații complexitatea comunicării depinde de perturbațiile de genul "zgomotelor", "barierelor" și/sau "filtrelor" care distorsionează comunicarea (ex: alegerea necorespunzătoare a cuvintelor, tonului, momentului, oboseala, interesul față de mesaj, presiuni externe, prejudecăți, cultură etc.)

Cap. 12 - Promovarea produselor (7/22)

- Importanța abilităților în comunicare, în special pentru un manager, este evidențiată de ponderea acesteia, precum și de caracteristicile și consecințele comunicării pentru performanțele organizației
- Studii empirice oferă următoarele date în acest sens:
 - □ 75% dintr-o zi de muncă, vorbim și ascultăm
 - 75% din ceea ce auzim, auzim imprecis
 - 75% din ce auzim cu acuratete, uităm în următoarele 3 săptămâni
- În medie, 70% din timpul de lucru al unui manager se consumă pentru comunicare, având aproximativ următoarea structură:
 - 10% citește
 - 15% scrie
 - 30% vorbeste
 - □ 45% ascultă

Cap. 12 - Promovarea produselor (8/22)

- Funcţiile comunicării:
 - Controlul comportamentului unor oameni
 - Crearea unor relaţii interpersonale
 - Motivareaoamenilor
 - Exprimarea stărilor noastre sufletești
 - Instruirea oamenilor
 - Schimbul de informatii

Cap. 12 - Promovarea produselor (9/22)

Mixul de promovare

- Reprezintă principalul instrument de comunicare către consumator
- Are funcţiile de:
 - informare a consumatorilor cu privire la organizație și produsele ei
 - convingerea consumatorilor să cumpere produsele
 - reamintirea consumatorilor despre avantajele produselor
- Este format din:
 - reclamă
 - publicitate
 - promovarea vânzărilor
 - vânzarea personală

Cap. 12 - Promovarea produselor (10/22)

- Reclama reprezintă orice formă nepersonală și plătită, de comunicare, privind organizația și produsele ei
- Se caracterizează prin:
 - prezentare publică se adresează cu acelaşi mesaj tuturor cumpărătorilor
 - perseverență are un grad mare de repetabilitate
 - expresivitate comunică informațiile prin sunet, culoare, imagine
 - impersonalitate nu se adresează unei anumite persoane pt a dialoga cu ea
- Publicitatea este o formă de prezentare a organizației și produselor ei, nepersonală și de obicei gratuită (sau plătită indirect)
- Se caracterizează prin:
 - credibilitate datorită lipsei de interes material a celui ce face prezentarea
 - □ transparență se prezintă deschis avantajele noului produs
 - dramatizare potenția lul de a înfățişa organizația și produsele ei ca pe ceva deosebit

Cap. 12 - Promovarea produselor (11/22)

- Promovarea vânzărilor reprezintă stimularea pe termen scurt a consumatorilor prin acordarea unor avantaje, cu scopul vânzării produselor
- Se caracterizează prin:
 - comunicare furnizează informații ce pot conduce consumatorul către produs
 - stimulare se oferă anumite avantaje consumatorului pentru a mări va loarea produsului
 - □ invitație se adresează direct consumatorului de a intra în tranzacție imediat
- Vânzarea personală reprezintă o prezentare orală a organizației şi produselor ei, în cadrul unei conversații cu consumatorul
- Se caracterizează prin:
 - confruntare personală comunicarea este "faţă în faţă"
 - cultivare conduce la întreţinerea unor relaţii viitoare
 - răspuns cumpărătorul potențial trebuie să dea un răspuns (DA sau NU) în urma comunicării

Cap. 12 - Promovarea produselor (12/22)

Mijloacele și scopurile promovării

RECLAMA	PUBLICITATEA	PROMOVAREA VANZĀRILOR	VĀNZAREA PERSONALĀ		
- emisiuni radiořtv - ambalare inserată - poștă - cataloage, tipărituri - clipuri - materiale audio- video - simboluri și sloganuri - bannere pe internet - postere, broșuri - magazine	- echipament publicitar - cuvântări - seminarii - rapoarte anuale - donații - relații cu publicul	- loterii, jocuri, concursuri - mostre - expoziții și spectacole comerciale - demonstrații - cupoane - rabat, reduceri - legi de interes financiar - spectacole - comerţ cu reduceri - timbre comerciale	- prezentare vânzări - întăiniri de vânzare - telemarketing - programe de stimulare - mostre de vânzare - expoziții și spectacole comerciale		

Scopurile promovării

- cresterea cererii
- informarea si convingerea cumpărătorilor
- îmbunătătirea imaginii

Cap. 12 - Promovarea produselor (13/22)

- Imaginea un tablou mental complex pe care și-l formează oamenii despre o companie sau produsele sale
 - imagine de firmă
 - imagine de marcă (de produs)
- Imaginea este purtătoarea unui mesaj unic, distinct care sugerează principala ca litate a companiei sau a produselor sale
- Această percepție imaginea nu reflectă întotdeauna adevărul (dar pentru public aceasta este realitatea)
- Imaginea reprezintă modul în care publicul percepe identitatea companiei/marcii
- Identitatea se referă la modul în care o companie urmărește să fie văzută de public (ea sau un anumit produs sau marcă)
 - Instrumente folosite la formarea unei identități: nume, simboluri, embleme, atmosferă, evenimente etc.
 - La construirea unei identități se au în vedere obiectivele cu caracter general: profitul, perenitatea, dezvoltarea şi elemente specifice domeniului de activitate şi pieței căreia i se adresează compania

Cap. 12 - Promovarea produselor (14/22)

- Reputația ceea ce se crede în general și se spune despre o companie/marcă
- Percepția procesul princare oamenii selectează, organizează, interpretează și atribuie înțelesuri fenomenelor exterioare
 - Erori de perceptie:
 - Stereotipia cea mai comună eroare de percepție, receptorul nu analizează mesajul, ci îl încadrează într-un anumit tip, care are anumite caracteristici
 - Efectul de halou prima impresie pe care și-o face receptorul persistă și după ce acesta cunoaște mai bine fenomenul
 - Percepția selectivă receptorul anulează anumite părți din lumea exterioară
 - Deformarea defensivă receptorul alterează fenomenele exterioare conform cu propriile atribuiri de înțelesuri
 - Proiecția receptorul transferă anumite cunoștințe și sentimente trăite în trecut, trecându-le printr-un filtru, la timpul prezent
 - Profeții autorealizante receptorul transferă fenomenelor exterioare propriile aspirații în raport cu acestea

Cap. 12 - Promovarea produselor (15/22)

- Scopurile îmbunătățirii imaginii pot fi unul sau mai multe din următoarele:
 - să formeze o conștiință și o acceptare publice și să stabilească o poziție mai favorabilă pe piată
 - să redefinească firma după o fuziune, preluare sau schimbare a numelui
 - să influențeze vânzările pe piața potențială pentru a sprijini marketingul
 - să influenteze actionarii și comunitatea financiară
 - să sprijine managementul în situatii de criză
 - să atragă și să păstreze angajații competenți și să creeze un cadru de cooperare
 - să stabilească pozitia companiei/mărcii

Cap. 12 - Promovarea produselor (16/22)

- Pentru ca o campanie de imagine să fie de succes trebuie să se țină cont de următoarele concepte:
 - Conceperea unei publicități interesante care să capteze şi să menţină atenția (uneori necesită geniu)
 - Menţinerea unei publicităţi simple, oneste şi la obiect (niciodată nu trebuie insultată inteligența clientului)
 - Plasarea bazelor publicității în produsele, serviciile, competențele companiei și conceperea ei referitor la clienții vizați de aceasta
 - Evitarea autofelicitării, automulţumirii. Locul obţinut pe piaţă nu se menţine când compania este prea încântată de rezultatele obţinute
- Nu suntem singuri pe piață! Acest lucru trebuie ținut minte întotdeauna!

Cap. 12 - Promovarea produselor (17/22)

Pentru un client Pentru un client Etapele procesului Etapele promovării nou se realizează vechi se realizează de promovare prin: prin: unui produs . Luarea de contact Publicații comerciale Vănzatorii proprii Telemarketing Cataloage Publicatii generale industrial Expoziții Scrisori Ghiduri industriale Reclama specială Vănzatorii proprii Publicații comerciale 2. Stårnirea interesului Publicatii generale Telemarketing Cataloage Expoziții Scrisori Ghiduri industriale Agenții de vănzări Reclama specială Agenții de vânzări Vânzătorii proprii 3. Crearea de preferințe Expoziții Scrisori Ghiduri industriale Scrisori Telemarketing Telemarketing Agenții de vânzări Agenții de vânzări 4. Transmiterea uno Vânzătorii proprii propuneri specifice Telemarketing Agenții de vănzari 5. Comanda Agentii de vânzări Telemarketing Agenții de vănzari Vănzătorii proprii 6. Mentinerea contactului cu Agenții de vânzării Vânzătorii proprii Scrisori Scrisori clientul Telemarketing Telemarketing Reclama speciala Reclama specială

Cap. 12 - Promovarea produselor (18/22)

Caracteristici generale specifice promovării pe piața industrială

- În marketingul industrial se pune un accent deosebit pe vânzarea personală
- Personalul de vânzări din piaţa industrială este format mai degrabă din consultanţi şi tehnicieni dedicaţi rezolvării problemelor clienţilor, decât din vânzători veritabili
- Utilizarea vânzătorilor trimişi la sediul clienților sau a vânzării prin telefon
- Puţine femei fac parte din personalul de vânzări al pieţei industriale
- Personalul de vânzări din piaţa industrială posedă o pregătire tehnică destul de avansată, o mare parte fiindingineri de vânzări
- Subiectele promoţionale în piaţa industrială se referă în general la situaţii reale şi date tehnice şi sunt mult mai puţin emoţionante
- Mediile de publicitate din piața industrială sunt constituite în primul rând din publicații tehnice și comerciale și corespondență directă
- Activitățile de promovare a vânzărilor în piața industrială gravitează, în primul rând, în jurul cataloagelor de produse, târgurilor și expozițiilor

Cap. 12 - Promovarea produselor (19/22)

Tehnici de promovare a vânzărilor

- Promovarea vânzărilor ansamblu de tehnici complexe care are rolul de a atinge obiectivele de marketing
- Tehnicile de promovare a vânzărilor:
 - Reduceri de preţ: oferte speciale, bonuri de reducere, rabaturi cantitative
 - Primele şi cadourile: primă obiect ce însoțește produsul, oferit gratuit sau oferireagratuită a unor cadouri pentru cumpărarea succesivă a aceluiași produs
 - Concursuri, jocuri, loterii: influențează atitudineaşi comportamentul cumpărătorului, plasează cumpărătorul într-un univers plăcut, deconectant
 - Operaţii cu caracter gratuit: încercări gratuite (eşantioane, degustări, demonstraţii etc.)
 - Tehnici de punere în valoare a produselor la locul vânzării:
 - Merchandising-ul ansamblul metodelor şi tehnicilor care urmăresc prezentarea şi punerea în valoare a produselor la locul vânzării
 - Publicitatea la locul vânzării
 - Marketing direct: publicitatea prin postă, vânzarea prin telefon, teleshopping

Cap. 12 - Promovarea produselor (20/22)

Forța de vânzare

- Forţa de vânzare = ansamblul agenţilor de vânzări
- Importanţa forţei de vânzare rezidă din:
 - aportul adus de vânzarea propriu-zisă, materializat în volum de vânzări realizate
 - bugetul a locat, care este superior celor lalte forme de promovare
 - aportul adus la:
 - identificarea piețelor potențiale
 - definireaprofilului clienţilor
 - localizareageografică a clienților
 - consultanta tehnico-comercială acordată utilizatorilor industriali
 - serviciile de marketing legate de folosirea produsului
 - negocierea ofertei și încheierea de contracte
 - cul egereade informații privind cerințele pieței, concurența, atitudinile şi dorințele, reacția clientelei cu privire la oferta făcută etc.

Cap. 12 - Promovarea produselor (21/22)

- Sarcinile forței de vânzare sunt:
 - să reprezinte organizația, constituind de multe ori singura legătură între aceasta și client
 - să ajute clienții să cumpere prin prezentarea avantajelor şi dezavantajelor fiecărui produs, ajutându-i să aleagă
 - să furnizeze informații pentru cercetarea de marketing
 - să elaboreze strategii; având încredințat un sector geografic, îşi va elabora propria strategie plecând de la restricțiile ce i se impun:
 - gama produselor disponibile
 - structura de preţuri etc.
- Tipurile forței de vânzare:
 - Forţa de vânzare proprie (directă): angajaţi cu ¼ normă sau cu normă întreagă ce lucrează exclusiv pentru firma respectivă (personalul de birouri şi personalul de pe teren)
 - Forţa de vânzare angajată prin contract: reprezentanţi ai producătorilor, agenţi comerciali sau brokeri, plătiţi cu comision din vânzările realizate

Cap. 12 - Promovarea produselor (22/22)

- Tipuri de agenti de vânzări
- (1, 1) Indiferent este într-o foarte mare apre client măsură un receptor pasiv de comenzi (nu este interesat dacă produsul se vinde sau nu)
- (9, 1) Orientat către "împingerea" produsului - vânzător agresiv, insistent (practică un stil de vânzare agresiv pentru a-l face pe client să cumpere produsul)
- (5, 5) Orientat către vânzare vânzător rafinat (utilizează diferite metode de stimulare a clientului pentru a-l convige să cumpere)
- (1, 9) Orientat către client este adeptul "mă vând pe mine însumi" (pune interesele clientului pe primul plan, chiar dacă nu va reuși să vândă produsul)
- (9, 9) Orientat către rezolvarea problemelor

 este agentul de vânzare ideal (pune pe același plan interesele clientului cu ale firmei)

